

Εισαγ

ΝΙΚΟΛΑΙ ΤΥΡΑΤΣ

**ΓΙΑ ΤΟ ΟΛΟΚΑΡΑΘΟΝ ΤΗΝ
ΩΡΓΑΝΟΣΙΝ ΤΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΣΑ ΚΟΛΧΟΖΙΑ**

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙ. Π. Γ. ΚΑΠΑΓΙΑΝΗ

ΕΚΔΟΣΙ ΤΗ „ΚΟΜΥΝΙΣΤΙ“
ΡΟΣΤΟΒ-ΔΟΝ 1931.

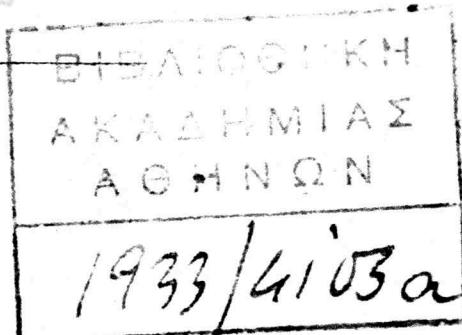
ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΟΖΙΑΝ

ΝΙΚΟΛΑΙ ΤΥΡΑΤΣ

ΓΙΑ ΤΟ ΟΛΟΚΑΡΑΘΟΝ ΤΗΝ
ΟΡΓΑΝΟΣΕΙΝ ΤΙ ΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΣΑ ΚΟΛΧΟΖΙΑ

Μετάφρασι. Π. Γ. ΚΑΠΑΓΙΑΝΗ

ΕΚΔΟΣΙ ΤΗ „ΚΟΜΥΝΙΣΤΙ“
ΡΟΣΤΟΒ-ΔΟΝ 1931.

НИКОЛАЙ ДУРАЦ

За четкую организацию труда
в колхозах

Перевод П. Г. Капаяни

ИЗДАТЕЛЬСТВО „КОММУНИСТИС“
РОСТОВ-ДОН 1931 год.

Технический
редактор
Мутесиди

Сдана в наб. 9 XI /-31г.
Сдана в печ. 14 XI/-31г.

Упол краилит № 4381 Б 6.—125x176 Заказ № 630 Тираж 3000
Типография Греческого изд. „Коммунистис“

ΕΚΑΤΟΜΠΙΑ ΝΙΚΟΚΙΡΙΑ ΕΣΕΒΑΝ ΣΑ ΚΟΛΧΟΖΙΑ.

Εκατομίρια εφτοχομεσέα νικοκιρία ενόθαν σα κολχίδια. Εκατομίρια εφτοχο-μεσέα νικοκιρία εγρίχσαν, πως τα μοναδικον ι διέκοδος ασο τυπικ σο οπίον εβρίυντον ι αγροτικι ιχονομία εκσετίας πυ έτον ταγυτερένον κε χοματυριαζμένον, εν να οργανύτε απαν σε νέα σοσιαλιστικα βάσις.

Το ορθον το λενινιστικον ι πολιτικι το χομουνιστικο κόματος εδόκεν το μιυκιιν να εμπεν εμπροστα σε αρχετα σιτοπαραγογα (ζερνοβόι) ραγιόνια κε ιδιέτερα εμπροστα σον Βοριον Κάφκασον το πρόβλιμαν (ζατάτσαν) να αποτελυν σιν βάσιν τιν άνικσιν τυ 1932 : σιμπαγι κολεχτιβιζάτσια κε σατινεθι τιν βάσιν απαν να λιχβιταρίετε ι κυλακία οσαν τάκσιν. Υζζε σαφτο τιν άνικσιν τιν στιγμιν πυ γράφκυνταν αφτα τα σιράδες, σο Βοριο-Καφκασιανον κράι, ι κολεχτιβιζάτσια έφτασεν χαταμέσον όρον σε 85 εκατοστα (προτσέντα) κε σε πολα σιτοπαραγογα ραγιόνια τα εκατοστα γιαναςσέθνε σε 100.

Ι επίθεσι το σοσιαλιζμο σόλον το μέτοπον αφα ασιν καθοδίγισιν το πολισθίκικο κόματος κε τι εργατικις

τάκσις προχαλί όκεινσιν τι τάκσικυ αγδνα, οσαν εκδίλο-
σιν τι αντίστασις τι τελεφτέας σιν ΕΣΣΔ, καπιταλιστικής
τάκσις — τι κυλαχίας πυ λιχβιταρίετε απαν σιν βάσιν τι
σιμπαγις κολεχτιβικάτσιας.

Ο κυλάχον ελεπ, πος πλισιαζ το τελος-ατ. Ατος
εφτάι λιςαζμένον αντίστασιν. Ατα τα απόπιρας ίνε
καταδικαζμένα σε αποτιχίαν. Ι σιμπαγι κολεχτιβιζάτσια
νικα. Εκατομίρια εεέβαν σα κολχόζια.

„Ι σιμπαγι κολεχτιβιζάτσια ίπεν ο ζ. Γιάκοβλεζ
ζο VI Πανειδεζμικον σινέδριον του ζοβετ — προ-
χορα σε νέα ραγιόνια. Ι σιμπαγι κολεχτιβιζάτσια
κι περιορίζεσκετε μόνον σα σιτοπχαραγογα τα ραγιό-
νια. Ατο σιμεν πος πολανέφχονταν τα ραγιόνια,
όποι απαν σιν βάσιν τι σιμπαγις κολεχτιβιζάτσιας
λιχβιταρίετε ο κυλάχον οσαν τάκσι. Τα κολχόζια
ετράνιναν κε εγένταν δίναμι κε αφτο ι δίναμι
εγέντον παντυ το πραγματικον κε σταθερον στίρι-
γμαν τι ζοβετικης εκσυσίας.

Ατο σιμεν πος εμπροστα σι εφτοχυς κε τι μεσένς
πυ ακόμαν κ' εεέβαν σα καλχόζια, ι πορία τι
κολχόζινκις ανάπτικσις βαλ κατ εφθίαν το ζιτιμαν
με τίναν ίνε ατιν με τον κυλάχον γιάχοτ με το
κολχοζ; Αχα γιατι με νέον τρόπον στεκ το ζι-
τιμαν για τ' εφτοχυς κε τι μεσένς — μονονικο-
κιρτς“.

Πύ κεκα κρατι ατο το „νέον“. Τα αποφάσις το
VI Πανειδεζμικο σινέδριο τι ζοβετίον απαντύνε ζατο οσ
εκσις:

„Ο εφτοχον κε ο μεσέον ο μονονικοκιρτς πυ βοιθα
τον κυλαχ να πολεμα τα κολχόζια κε να εμποδιζ

το κολχόςικον χτίσιμον κεπορί να ουρμάσσετε σίμαχος κε πόσον μάλον να εν το στίριζμαν το εργατικού κράτους — ατος ειν πράξιν εν σίμαχος τι κυλακ. Μόνον εκίνος ο εφτοχον, ο μεσέον-μονονικοκίρτες εκσακολούθα να εν σίμαχος τι εργατικις τάκσις, ο οπίος μάζι με τιν εργατικιν τάκσιν βοιθα να χτίνυνταν τα κολχόςια, εκίνος πυ ιποστίριζ τιν κολχόςινικιν κίνισιν, εκίνος πυ βοιθα να γίνετε αποφασιστικος αγόνας εναντίον σαν κυλακ“.

Για τα κολχόςια γιάχοτ εναντίον σα κολχόςια, αχα το ερότεμαν το οπίον πρεπ να βαλ σαν εαφτόν-νατ ο κάθε εφτοχος κε μεσέος μονονικοκίρτες. Τα αποφάσις τυ VI σινεδρίου τον σοβετ υζζε εειντάραχσαν τα φαρδέα τα μάζας τον εφτοχον κε τον μεσέον μονονικοκίριδον. Εκι, όπυ ολόγερα σατα να αποφάσις εγέντον μαζικον δυλίαν, ι εργαζόμενι ρεντσιπέρ πυ εβρίσαν σα δίχοτα εεέδαν σα κολχόςια. Σατο απαν εν πολα χαραχτιριστικον το γράμαν 35 εφτοχον κε μεσέον μονονικοκίριδον τι σελσοβετι τι Σαμάρσκαγιας (Αζοφσκι ραγιον) πυ εεέδαν σα κολχόςια οσαν απάντισι σα αποφάσις τι σινεδρίου.

Γράφομεν ατο το γράμαν όπος εν:

„Αφω εειζίτισαμε τα αποφάσις τυ VI Πανειδεζμικού σινεδρίου, τι σοβετίον για το σοβχαζίκο — κολχόςικον χτίσιμον, εμις ι μονονικοκίρ εφτοχι κε μεσέι τι χορι Σαμάρσκαγιας Αζόβσκι ραγιον, χερετίζομεν τα αποφάσις τυ VI σινεδρίου τι σοβετίον. Μόνον ι αποκοπι κε το χοζραστσιοτ κε όχι το κυλάκικον ι „υραβνιλοβκα“ (ι εκσίσυ ανταμιβι) θα βαλγε τα κολχόςια απαν σε στερεα ποδάρια. Ατο

εμις ελέποματο απαν σο παράδιγμαν τι κολχό^ζεμυν. Ι κολχό^ζνικι τ' αρτελι-εμυν „Στρανα Σαβέτοβ“ σαφτο τον χρόνον θα έχνε έος 3-4 φορας περισσότερον επαρτα σιν πισιχιν παρα τα μονονικικιρικα τα νικοκιρία. Ατόρα εμις εκάνεπιαμε κεντι ζεμέτερον τιν πίραν απαν, πος τα μονονικοκιρικα νικοκιρία κεπορυν να κυρταρέψκυνταν ασιν ανεσετίαν, κε πος μόνον το κολεχτιβικον ι εργασία θα εν ζε θέσιν να εβγάλμας ασιν αδιέκοδον. Ιποστιρίζοντας τα αποφάσις του σινεδρίου όλεμυν εντάμαν με έναν στόμαν τελιοτικα κόφτομε κε ρύζομε με το μάδραχορον το μονονικοκιριακον τιν ζοιν κε ανιγτα λέγομε:

„Εμις ίμες με τα κολχό^ζια, εμις ίμες εναντίον σον κυλαχ. „Εμις, ι 35 εφτοχι κε μεσέι, εμπένομε σο κολχό^ζ, „Στρανα Σαβέτοβ“, κινονικοπιύμε τα μέσα τι παραγογις, το ανικισιάτικον τιν σποραν τα σπόρα, τιν αναφαγαν. Κιρίτομε τον εαφτόν-εμυν μαχιτάδες (υτάρνικυς) τι δέφτερις πολεσθικικις άνικσις. Δίγομε ιποχρέοσιν πριν τι προθεζμίας να πλιρόνομε τον αγροτικον φόρον ντο ανάλογά-μας. Προσκαλύμε ολτι τι εφτοχυς κε τι μεσέις μονονικοκιρτς τι Βόριω Κάρκασο να ακολυθυν τεμέτερον το παράδιγμαν να εμπένε σα κολχό^ζια. Με τατο δίγομε θανάσιμον χτίπεμαν σιν κυλακιαν κε γαλάνομε τα ελπίδας τι απορτυνιστιον.

ΜΕ ΤΙΝ ΣΙΝΚΑΤΑΘΕΕΣΙΝ ΤΟΝ 35 ΕΦΤΟΧΟΝ ΚΕ ΜΕΣΕΟΝ ΠΥ ΕΣΕΒΑΝ ΣΟ ΚΟΛΧΟΖ.

Π. Κόστιν, Ι Ζεβέ, Δ. Κονιωγι Δ. Περέρβα, Κ. Κοζιάγοβ, Β. Βασίληνσευχο, Κ. Μαρτίνοφ.

Εκσαπλύτε κε διναμον το κίμαν τι σταλινικις πρόσκλισις σα κολχόζια. Πρεπ να στέκομε επικεφαλις κε να ενδιναμόνομε τιν ενεργιτικότιταν τι εργαζόμενις αγροτιας, να αναπτίζομε μαχιτικα το μαζικον τιν δυλιαν ολόγερα σα αποφάσις το VI Πανσιδεζμικυ σινεδρίου τι σοβετιον, να προσελχίζομε σα κολχόζια το ασίμαντον μέρος των μονονικοχίρικον νικοχιρίον πυ ακόμαν εβρίνταν σα δίχοτα, ολοχλιροτικα να αποτελιόνομε σον Βόριον Κάρκαζον τιν σιμπαγι κολεχτιβιζάτσιαν κε απαν σατο να λικβιτάρομε τιν κυλαχίον οσον τάκσιν.

ΤΟ ΚΙΡΙΟΤΕΡΟΝ ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑΝ ΕΝ ΟΡΘΑ ΝΑ ΟΡΓΑΝΥΤΕ Ι ΕΡΓΑΣΙΑ.

Τα κολχόζια εσέθαν σε νέον ζόνιν τι σοσιολιστικυ χτισίματος. Το ιστορικον ι απόφασι το VI Πανσιδεζμικυ σινεδρίου τι σοβετιον για το κολχόζικον τι χτίσιμον ανι πολα τρανα περσπεκτίβας για το παρακάτο τιν σοσιαλιτικιν ανασινχρότισιν τι αγροτικις ικονομίας απαν σι σοσιαλιστικα βάσις. Εναν ασα ατσαλία τα προβλήματα τι κολχόζινικυ χτισίματος, πυ ατόρα με άλεν τιν οξίτιταν στεκ εμπροστάμον εν να καλιτερεβ ι οργάνοσι τι εργασίας σα κολχόζια.

Ι οργάνοσι τι εργασίας απαν σιν αποχοπιν κε το φαρδιν τιν ανάπτικσιν τι μαχιτικότιτας (υτάρνιτζεεσ्टο) κε τι σοσιαλιστικις άμιλας — αρ ατο εν ι υσία το ζιτίματος, γιατι ασατο, κατα πόσον θα οργανύτε δινατα κε καλα ι εργασια, θα εκσαρτάτε όχι μόνον το δινάμοριαν τ' εβριεκόμενον τι κολχοζίον, αλα κε το παραπέρα ο αγόνας-εμον, για να μετατρέπητε ι αγροτικι ικονομία τι Σοβετικις Ενόσισ σε σιμπαγι κολχοζ.

Ο πρόεδρον τη Κολχοζτσεντρι ο. Γιύρκιν σου λόγονατ σο Πανειδεμίκον τιν σίσκεπσιν τι κολχόζνικον, πυ έτον αφιερομένον σιν οργάνοσιν τι εργασίας, εκσιγι τι σιρας τα προβλήματα τι κολχοζίον οσ εκσις: „Τεμέτερον το πρόβλημαν-λέι ο ο. Γιύρκιν σίνχιτε ακριβος σο εκσις, πος να εβρίκομε τα δρόμια για να οργανόνομε πόλα ορθα τιν εργασίαν σα κολχόζια, να επιτιχένομε τιύτον οργάνοσιν εργασίας, το οπίον να δι το μινχιν να χρι-σιμοπιύνταν με το παραπαν τα μέσα τι παραγογις, με το παραπαν να χρισμοπιύτε ι εργασία τι κολχόζνικον. Κε αφο θα χρισμοπιώμε καλα όλα τα παραγογικα δινάμις, τα οπία εβρίσυνταν σα κολχόζια. Ατο το προ-βλημαν φιξικα κεν εφχολον με μιας να λίνοματο. Για να λίνομε ατο το πρόβλημαν πρεπ να έχομε ιπόπσιν ίσα-ίσα εκίνο το πραχτικον τιν πίραν τι δυλίας, το οπίον εμαζέφτεν κε ενδιναμόθεν υζζε σε πολιάριθμα κολ-χόζια.“

Τιύτον πίραν (οπιτ) απαν σο οπίον πρεπ να μα-θάνομε, να δυλέβομε κε να οργανόνομε τιν εργασίαν, εμαζέφτεν σε αρκετα μεγάλον ποσον σα κολχόζια το Βοριο-Καφκασιανυ κράι. Αλόμος εμις πρεπ να λέγομε ανιχτα, πος τα κολχόζια-μυν έχνε ακόμαν πόλα ιρανα εκσυκλώκια, τα όπία πρεπ να διορθόνομε με το ακύρα-στον τον αγόναν για τιν οργάνοσιν τι εργασίας κε το ολοκάθαρον τιν διεκσαγογιν τι ονικις γραμις τυ κόμα-τος. Ατα τα εκσυκλώκια πρεπ να κεςκεπάζοματα εμ-προστα σα πλατέα τα μάζας τι κολχόζνικον, γιατι με τατο θα πέρομε αντίκρι το λισαζμένον τιν ορμιν το λικβιταριζόμενυ κυλακ κε μόνον δνταν θα βάλομε ιο ζίτιμαν πολεσεβίκια κε κατ'sφθιαν θα επορύμε σε μι-

κροχρόνιον διάστημαν να διεφθίνομε τιν δυλίαν τι κολχούσιον σε πισιλότερον σχαλοπατ.

Σε γνό ένχιτε τα ελίπεις τι κολχόζνικυ χτισμάτος σου Βόριου Κάφκασου; Πρόταπόλα, σα τόπος καί αποφασιστικά κιαγούλεκυνταν για το ορθον τιν οργάνοσιν τι εργασίας, για το πέραζμαν σιν αποχοπιν κε σο χραστζιοτ.

Κε επιδι κιοργανόθεν ορθα ι εργασία κε επιδι σε πολα κολχόζια τα έσοδα εμιράγαν απαν σιν παιχιν κε όχι απαν σο ποσον κε τιν πιότιταν τι δυλίας ντο εκσοδέφτεν, υρύ οπις το δινάμοραν τον κολεχτιβικον νικονιρίον, το παραπέρα ο αγόνας-ατυν για το πραγματικον τιν ανίπτοσιν τι παραγογικότιτας τι εργασίας κε το ικονιμικον τιν εβιμέριαν τον κολχόζικον. Σο Αζόφσκι ραγιον παραδίγματος χάριν, εκεστίας πω ι εργασία σε μερικα κολχόζια κι οργανόθεν ορθα, ι παραγογικότιτα τι εργασίας κεδόκεν τα πρεπύμενα εφέκτια.

Τιν άνικσιν τι 1930 το κολχος „Βιτοτσίνσκι περετοβικ“ εκσόδεπτεν για το σπάρσιμον ενος εχταρι 19,69 εργατοιμέρας. Το κολχος „Μιροβόι Οχτιαπρ“ — 20 εργατοιμέρας, κε το κολχος „Πυτ χλεπορόπα“ εκσόδεπτεν για έναν εχταρ 31 εργατοιμέρας. Το αποτέλεζμαν έτον— σο μίραγμαν τον εσόδον, ι εργατοιμέρα τι κολχόζνικον σο „Βιτοτσίνσκι περετοβικ“ έκαθορίστεν 86 καπίκια, τι κολχόζνικον τι „Μιραβόι Οχτιαπρ“— 79 καπ. κε τι κολχέζνικον „Πυτ χλεπορόπα“— 37,5 καπίκια. Εαν με περιεσότερον προσοχιν θα τερύμε ατα τα παραδίγματα, ατότε θα έχομε το ακόλυθον τιν ιχόγαν; το κολχόζικον ο τομέας (σέκτορ) τι Αζόφσκι ρα-

γιον το 1930 ήγεν 87 χιλιάδες εχτάρια σπαρτά. Σε κάθε εχτάρι όπος εφάνθεν επίγαν σαν αέραν από 8 έως 11 εργατοιμέρας, και αφτο σίμεν; πως εκεστίας τι διαφορίας-εμούν, εκεστίας που χέτον ολοκάθαρον οργάνοις τι εργασίας και εκεστίας που χειρέντον αγόνας μετεκίνως που εχάλαναν τιν εργατικιν πιθαρχίαν, εχάσαμε ας 700 έως 950 χιλιάδες εργατοιμέρας, τα οπία επόρναμε πολα επιτιχμένα να χρισμοπιύματα σε άλλα δυλίας απες σο κολχος και σο ατχότνιτσεστρο.

Αφτο μίαν κιάλιο αποδικνί, πως σε πολα κολχό-
ζια ακόμαν κέμαθαν ορθα, παστρικανα δυλέθνε κεκέφόρ-
τοσαν τι κολχόζνικυσ οριστικα με επεκεργαζμένα νόρ-
μας βέραποτκας, κεπέρασαν παντο τιν αποκοπιν, άσκε-
μα επίκαν αγόναν για τιν πιότιταν (κάτεστρο) τι ερ-
γασίας. Ακόμαν και σο φετιζνου τιν άνικσιν έμις απαν-
τύμε τιύτα φάκτια, τα οπία λέγνε-μας, πως τα εκευ-
κλύκια το περαζμένο χρόνο ακόμαν αποφασιστικα και ος
το τέλος κ'εδιορθόθαν. Παράδιγμαν, το κολχος ονόμα-
τος „Πυτένη“ (Σεμιπάλκοδες κι σελζοθετ, Αζόφκι ραιον,
το οπίον άρισεν, πως κάθε εχτάρι σπορας και μάζεμαν
θα κοστιζ 31.3 εργατοιμέρας.

Και αφτο γίνετε τον κερον πι το τακτικον το
πισον τον εργατοιμερον για το σπάρσιμον και το μάζε-
μαν, σίμφρονα με τα αποτελέματα τι δυλίας τι καλί-
τερον κολχοζίον, εν τρόπος να ορίσσετε σε 15 εργα-
τοιμέρας.

Ουταν ερχίνεσαμε να αγλαθιάζομε τα ετίας, για
τι το κολχος ονόματος „Πυτένη“ άρισεν απόζον πολα
εργατοιμέρας για το δύλεμαν τι εχταρι, εφανερόθεν πως

εγέντον πολα μεγάλα δικιτικα έχοδα. Εγρικισσέφτεν, πως το κατεψθίαν το εξόδεμα τη εργασίας, σο κολχού για το σπάρσιμον κε το μάζεμαν τη εσοδίας, έθρεσεν έχι περισότερον ασα 15.200 εργατομέρας, πω αν μεταφέροματο σε έναν εχταρ ισοδιναμι με 15.2 εργατομέρας. Σα ιπόλιτα 15,1 εργατομέρας: σο εχταρ ρύζινε σα δικιτικα έχοδα.

14.200 εργατομέρας,—αγα το τρανον ο αριθμος το οπιον έβαλεν ι δικισι τη κολχού σα δικιτικα έχοδα Επορύμε να αφίνομε τιύτα φάκτια σιν εργασίαν τη κολχούσιμυν; Φος φανερον πως κεπορύμε! Πρεπ με όλεν τιν αφστιρότιταν να κεεσκεπάζομε την ανεγρικοσίνιαν τη ραπότνικιεμυν, πολεσεβίκια να αγονίσκυνταν για να εφταγνη ικονομίαν σα εργατομέρας, για τιν ακσία-νατον, να ολιγοστέόνε σο μύνιμον τα δικιτικα έχοδα, τα οπια ίνε έναν τρανον βάρος σο σοσιαλιστικον τον μετασχιματίζμον τι αγροτικις ικονομίας.

Ντό χριάσσχετε για να οργανύτε ορδα ι εργασία να διαμηράσυνταν χανονικα τα δινάμις, να εφαρμόσσχετε ι αποκοτι, να γίνετε άγόνας όχι μόνον για το ποσον, αλα για τιν πιότιταν τη δυλίας, νι μι επιτρέπχετε το μίραγμαν τον εσόδον απαν σιν πειχιν. Γιατατο πρεπ κάθιε ραπότνικος μίαν κε καλα να ενθιμάτε, πως όλεν ι δυλία, ασιν αρχιν ος το τέλος, θα εκσαρτίετε κατα πόσον θα εκσιγή τα αποφάσις το VI Πανειδεζμικο σινεδρίο για το κολχόσικον το χτίσιμον κε θα αρχινα γα να εφαρμόσιατα με όλεν το πολεσεβίκικον τιν αδιαλαχτικότιταν με το φαρδιν τιν ανάπτικσιν τι μαζικις δυλίας.

ΓΙΑ ΤΙΝ ΠΑΣΤΡΙΚΟΣΙΝΙΑΝ ΣΙΝ ΔΥΔΙΑΝ ΤΟΝ ΠΡΙΓΑΤΟΝ

Από πό πρεπ να αρχινα κανις το δινάμομαν τι χολχόνικις παραγογις; Αδακα πρεπ ανιχτα να λέγοματο—ασα πριγάτας. Ι πριγάτα εν το χεντριχον : χαλκα (ζέβνο), απο πυ πρεπ κανις να σκαλον, κε αλόγερα σατο τιν παραγογικιν μονάδαν να σινχεντρύνταν όλια τα δινάμις, όλεν ι προσοχι, πυ έχνε αποφασιστικον εμασίαν σιν δυλίαν τι σοσιαλιστικυ τομέα τι αγροτικις ιχονομίας. Πόσ χτίωνταν τα πριγάτας: Πόσ οργανύτε ι εργασία σα πριγάτας;

Πόσ να γίνετε το υτσιοτ σα πριγάτας; Μολονότι ζατα τα ζιτίματα, σιν βάσιν, απάντισιν δι : απόφασιτις Πανειδεμικις σίσκεταις τι χολχόνικον για τιν οργάνοσιν τι εργασίας, αλόμοσ σα τόπους σιχνα διαστρεβλόνε ατα τα αποφάσισ κε κάποτε απορτυνιστικα δεβάζνατα σι χοφу.

Ιδιέτερα περίεργον παράδιγμαν δι το Κανέβσκι ραγιον, δπο ι ραπότνικι όλος διόλυ διεστρέβλοσαν το πρίντιπ τι οργάνοσις τι εργασίας σα χολχόνια. Ι οπορτυνιστ τι Κανέβσκι ίχαν κεντι τατινέτερον τιν „υστανόφκαν“. Το βασικον ζατο τιν »υστανόφκαν“ έτον το τριγονικον το σίστιμαν τι διίκισις με ιδιέτερον αφτοδιίκισιν (διίκισι τι χολχόνι, νικοκιριακον υτσάστκαν, πριγάτα): αλοχλιροτικον χοζραστβιοτ κάθε μονάδας (οριζμένον έδαφος χοματι, ελκτικον δίναμι, ινδενταρ, εργατικι δίναμι), αλιλοβοίθια ανάμεσα σα πριγάτας απαν σο πρίντιπ „σο εσερ τα παράδες“ το μίραζμαν τον εσόδον απαν σα κατιγόριας το λαχανοκεπικον νικοκιρίον έχι το δικέομαν να ενικιαζ

εργατικον δίναμιν σο λογαριαζμον.... τον κερδον τα πολεότσεςκι πριγάτας βοιθυν με αναφαγαν το χτινοτροφικον κομπινατ κε πέρνε γιατατο παράδες σο θεμελιόδικον (χαπιτάλνι) τιν ανικοδόμισιν τα πολεότσεςκι τα πριγάτας πέρνε μέρος με οτσιςλένιας ασο εχταρ τι γοματι, κε τα πριγάτας τον κλάδον δίγνε οτσιςλένιας εκατοστα ασα ....κέρδι.

Αχα πόσ χτίνυνταν κε τα πριγάτας. Το κολχος ονόματος „Λένιν,“ σιν στανίτσαν Κριλόβσκαγια έχι 8 πριγάτας. Ολια τα πριγάτας επέρασαν σο χοραστζιοτ, αλα το πρίντιπ τι χοραστζιοτι διεστρεβλόθεν οπορτυνιστικα.

Κάθε πριγάτα έχι κεντι τατινεθι το χόμαν, εργατικον δίον, ινθενταρ κε εργατικον δίναμιν.

Επι κεφαλις τι πριγάτας—εν πιατέρκα ο διεφθιντις τι πριγάτας, ο διεφθιντις το ικονομικυ μέρυς (ζαβγος) ο πολεότον, ο διεφθιντις τι πάζας τ' αλογίου κε ο υτζότσικον. Ι πριγάτα περ τα έσοδα κε διαμιράζιατα i ιδια. Τ' άλα τα πριγάτας πα βοιθάτα μόνον με πλιρομιν. Ι δυλια το τραχτορικυ σταθμυ πλιρύτε ήας εκίνο τιν πριγάταν, όπυ δυλέόνε τα τράχτορ. Το παλανς γίνετε σε κάθε πριγάταν.

Το κολχος ονόματος τι „Πράζτας“ έχι διίκισιν τι κολχοζι, τέσερα νικοκιριακα υτζάστκας κε σε κάθε νικοκιριακον υτζάστκαν απο 5—6 πριγάτας. Το προσοπικον τι νικοκιριακις υτζάστκας 9 ανθροπ, το προσωπικον τι πριγάτας 3 ανθροπ. Εκσον αφτο σο κολχος εβρίυνταν χτινοτροφικα κε βιομιχανικα κομπινάτα κε λαχανοχεπικα νικοκιρία. Κάθε έναν ασατα έχι το προσοπικόναθε. Κάθε παραγονικον μονάδα (ετινίτσα) πλιρύτε κε διαμιράζια τα έσοδα i ιδια.

Πο οδιγα τιώταν οπορτυνιστικον στάθκαν για την διαστρέβλωσιν τον πρίντσιπ τι οργάνωσις τι εργασίας; Ατο οδιγα σε τιώταν ειμίον πυ κάθε πριγάτα σο χολχος αφτο εφτάι γραφιοκρατικον το σίστιμαν τι διίκισις τι χολχοζι κε κι δι το μινχιν να μετατρέπκετε ! πριγάτα σε μαχιτικον παραγογικον μονάδαν για του αγόναν σιν ανίπισιν τι παραγογικότιτας τ'εργασίας κε τι πιότιτας.

Το πανσινδεζμικον ι σίσκεπσι για το χολχόζικον την εργασίαν, ονταν επροζδιόρτσεν τον ρόλον κε τον τόπον τι χολχόζικις πριγάτας εδόχεν όλος διόλυ καθαρον υστανόφκαν. Ι σίσκεπσι ίπεν, ότι ι πριγάτα σο χολχος οργανύτε σε οριζμένον περίοδον για να εχτελα οριζμένα εργασίας κε αλαζ φόρμαν δνταν μεταφέρκετε σε άλο ίδος δυλίαν (παράδιγμαν, ασα ανικειάτικα σα δυλίας σο μάζεμαν τι εσοδίας). Παντοτινα πριγάτας με παντοτινα στελέχι οργανύνταν μόνον σε ιδικα κλάδυς τι νικοκιρίας, χτινοτροφικα κ.α.) Εκζον ατο ι σίσκεπσι σιστεν να εφαρμόσκετε ι οργάνοσι ιδικον γινέκικον πριγάτον πυ δικεολόγισαν τον εαφτόνατον σιν πίραν. κε αφτα τα πριγάτας να οργανύνταν κιρίος σεκίνα τα δυλίας, οπυ το γινέκικον ι εργασία εν παραπαν”.

Αχα π.χ. πόσ οργανόθαν τα πριγάτας σο Σεμιπάλκοφσκι χολχος „Τρυτ Ιλιτσα”, Αζόφσκι ραγιον. Σο χολχος εκαθορίστεν το πιατιπόλνι το σίστιμαν, πυ κρατίετε με μεγάλον προσοχιν. Ολεν το έδαφος εχορίγεν σε 9 παραγογικα υτιάστκας (πριγάτας). Κάθε πριγάτα έχι σε κάθε χοραφ υτιάστκαν, κατα μέσον όρον, 100εχτ.

Ι επορα όλον τον φιτιον εδιαμιράγεν εχξίσυ ανάμεσα σόλια τα πριγάτας. Κάθε πριγάτα έχι σιν υτιάσκαναθε, κοκιν, χριθαρ κε τεχνιτα κυλτύρας, ι επορα τον

οπλον αφετηρία βασίζετε απαν σιν ποριάτκαν τι σεβούστε-
ροτι. Το τιύτον σίστιμαν να μιράγυνταν τα φιτίας σα
πριγάτας κι κατακοματιαῖς τα φιτίας σε κεχχοριστα
παρτεάδες.

Το εναντίον, οσαν παράδιγμαν ι σπορα τι ειταρι
γιάγοτ τι λαζαδι μιας πριγάτας σν εκσαχολύθισι τι σπο-
ρας τον ίδιον φιτίον κε σο ίδιον το χοραφ τ' ατινεθι
τι πριγάτας. Ατο το σίστιμαν τι πριγατικο εδάφις (πρι-
γάτηναια τεριόρια) κατοχιρον (Σακρεπλιάετ) για οριζ-
μένον χερον τα πριγάτας σα υτεάστκασατον κε δι το
μινχιον κανονικα κε εκσαχολυθιτικα, σίμφονα με το ίδος
τι δυλίας κε τα περιόδους όλια τα πριγάτας να εχτελουν
τον ίδιον τον χερον εναν ίδος δυλίας. Γίνετε ι σπορα
τι κοκι κε τι κριθαρι—ατο σιμεν πος όλια τα πριγάτας
ίνε πιαζμένα σιν υτεάστκαν-ατον με τιν σποραν αφτον
τον φιτίον. Πλισιαῖς ι περίοδος τι σπορας τον τεχνικον
φιτίον—όλια τα πριγάτας κλόσκυνταν σατο τιν δυλίαν
μερέαν.

Τα πλέον μικρα τα υτεάστκας πυ το μίραγμανα-
τυν πολα μικρεν τα υτεάστκας, σινκενρτύνταν σε έναν
πριγάταν. Το αναλογικον (προπορτσιονάλνι) το σίστιμαν
τι μιριαγματι τον κεχχοριστον φιτίον σα πριγάτας πιγαζ
ασιν κατάστασιν, το ότι το τυρμεχλάεμαν κε ι σπορα
τον ειτιρον, το όργομαν κε ι σπορα τον τεχνικον φιτίον
κι αρχινυν σον ίδιον τον χερον. Εαν γίνετε ιποχδριει
ασατο το σίστιμαν ατότες κεφορτύνταν με το παραπεν
άλα πριγάτας σε κεχχοριστα περιόδους τι δυλίας.

Κε εκσετίας τατινεθι αρχίζε μερικα θριαντιαν
εργασίας, πυ χριάσκυνταν αγλίγορον εχτέλεσιν. Κε ι πε-

ρετίσκα τι πριγάτας ασέναν υτσάσκαν σ' άλο τιν υτσά
στκαν δι αρνιτικα αποτελέζματα.

Ι πίρα τυ περαζμένο χρόνυ ιδιέτερα εφτάτι-μας να
κανέθομε για αφτο. Ι κολχόζνικι ονταν χίνε δεμεν σε
οριζμένα υτσάστκας υζνα τελιόνε όλια τα εργασίας με
ολιγότερον εφθίνιν φέρκυνταν σιν δυλίαν ντο εχτελύνε.
Χιροτερεβι πίότιτα. Κε σο δομένον τιν περίστασιν πρι-
γάτα σιμπλιρόνετε με ελχτικον δίναμιν, με ινδενταρ, με
ανθρόπινον εργατικον δίναμιν, σίμφονα με το μέγεθος
κε το ίδος τι δυλίας.

Το μετάθεμαν ασέναν τιν πριγάταν σάλο για τιν
εχτέλεσιν τι δυλίας, αν κε όλος διόλυ κιαποκλίετε, όμος
επιτρέπετε σε εκσερετικα περιστάσις.

Ι πριγάτα σον γίρον τι υτσάστκας εχτελα όλα τα
ίδι τι δυλίας: τυρμυχλάεμαν σπάρσιμον, όργομαν, κυβά-
λεμαν σπορι, αναφαγας κτλ. Ι πριγάτα για να εχτελα
ατα τα δυλίας διαμιράτε σε χαλκάδες (ζένια) σίνφο-
να με τα ίδι τι δυλίας. Οργανύνταν χαλκάδες (ζένια)
ας ανθροπς πυ θα επέρνε, πυ θα τυρμυχλαέβνε, πυ θα
κοβαλυν κε θα εφτάγνε απολίμανσιν το κοχιν πυ θα κο-
βαλυν το νερον κε τιν αναφαγαν σο χοραφ.

Σε κάθε πριγάταν διορίσσετε καθοδιγιτικον τρόικαν
πριγατίρος, πυ δι το γενικον τιν καθοδίγισιν, ζαδχος πυ
εν ιποχρεωμένος να εφτάι το υτσοτ τι ελχτικις δίναμις
κε τι ινδενταρι, να τερι για τιν κατάστασιν-ατυν κε επι
τέλυς πολεβοτ-τάπελτσικος πυ εν βοιθος τι αγρονόμου
σο χοραφ κε περ ασον αγρονόμον, τα πλάνυς κε τα να-
ριάτα, τα πλάνυς τι τεριτδριας με το μιρίαζμαν σε φι-
τίας. Ο πριγατίρον μαζι με τον πολεβότον τοποθετι τ'
ανθροπς σο μέρος τι δυλίας, αφο κεχορίζιατς σε χαλ-

χάδες (ζένια), εφτάγιας πρικρεπίτ σα σατίλκας, σα τυρμύγια κτλ. εφτάι με τι ζενοβίκιος υπεισειτ τι αποκοπής.

ΠΡΕΠ ΝΑ ΕΒΓΕΝ ΑΣΙΝ ΜΕΣΕΝ Ι ΛΠΕΖΑΙΤΣΚΑ

Πρεπ να παραδέχχομες πως ως ατόρα πολα σπάνια επρακτικοπίντον το δέσιμον (πρικρεπλένιε) τι κολχόζικιον σα μέσα τι παραγογις. Κιατο επίνεν τι κολχόζικιος να μι δίκνε τιν εφθίνιν ντο χριάσσκετε, να δίκνε αμέλιαν για τα μιχανας κε το ελχτικον τιν δίναμιν, πυ ίχεν το αυτίκτιποναθε^ς σιν πιότιταν τι εργασίας,

Ο σ. Γιάκοβλεφ σιν έκθεσινατ για το κολχόζικον χτίσιμον σο VI Πανγινδεζμικον το ζινέδριον τι σοβετίου ιδιέτερα ετόνισεν τιν προσοχιν τον αντιπροσόπον απαν σατο το Ζίτιμαν. Ο σ. Γιάκοβλεφ ίπεν: „Για να εφαρμόσσκετε επιτιχιμέτα ι οργάνοσι τι ομαδικις κε τι ατομικις αποκοπής, χριάσσκετε ι ραπότνικι σόλον τον κερον τι δυλίας-ατυν να ίνε δεμεν σε οριζμένα μιχανας άλογα κ.α. Εγο σιν έκθεσιμ ίπα για [τα σοβχόζια πως εν ασινχόριτον να γίνετε απεξλίτικα σο τράχτορ.

Γιατατο το Ζίτιμαν έχομε σταθερον απόφασιν κε χορις άλο πρεπ να εκσασφαλίζομε δέτε δίο έος τρία νοματ ραπότνικι να δέσκυνταν σε κάθε τράχτορ, για να εκσέρνε πως ατο το τράχτορ εν κεντι τατινέτερον, κε για τατο ατιν φέρνε εφθίνιν. Για τι τάχα κι γίνετε σιν πριγάταν γιάχοτ σιν ομάδαν γιάχοτ σε κεχεχοριστον ζτέλτικον σο κολχοζ να δένομε σόλον τον κερον τι δυλίας το χριαζύμενον πωσον ινθενταρι τα χριαζύμενα άλογα, για να φέρνε εφθίνιν για τα άλογα ίστερα ασιν δυλίαν-ατυν. Ιμπορι να τιχεν κάπιον ομάδαν πυ κυβα-

λαεδό πύλα τιν αποκοπίν αετές νενκαῖ τάλογα, ὅστε ντε
θα έρτε ο ομάδα απομεν χορις ἀλογα, γιάχοτ το ἄρο-
τρον (πλυγ) ίστερα ασα κάμποσον ψερον δυλίαν γιριζ-
σο κολχοζ σε τιύτον κατάστασιν, που εν ανάγκη να δοχ-
χετε για να διορθύτε“.

Γιατατο χριάσσετε, κάθε πριγάτα να δεν ανθροπες
σε οριζμένον ινδενταρ κε σε ελχτικον δίναμιν κε να ζε-
τα αισατυνυς απεριόριστον εφθίνιν για τιν κατάστασιν-ατ.

Τιύτον σίνδεσι (πρικρεπλένιε) εγέντον σο Σεμιπά-
λκοδσκι κολχοζ. „Τρυτ Ιλιτσα.“ Αζόφσκι ραγιον. Ας πέ-
ρομε παράδιγμαν το έκτο τιν πριγάταν. Σο έκτον τιν
πριγάταν εβρίυνταν δίο χαλκάδες που τυρμυχλαέβνε. Σε
κάθε χαλκαν (ζενο) εδέσταν δεκαπέντε τυρμυχα. Για
τιν κατάστασιν τι τυρμυχι σο πρότον τιν χάλκαν φέρνε
εφθίνιν ο εκσις κολχόζνικι, Πετρένχο Γερασίμ, Γενιζένχο
Ανα, Νικολάενχο Βαρβάρα, Τυπονόσοβα Μαρία, Διτβι-
νένχο Γιακοβ, κε Γιωτιτζένχο Υλιάνα.

Για τιν κατάστασιν τι τυρμυχίον σο δέφτερον τιν
χαλκαν φέρνε εφθίνιν ο κολχόζνικι: Λυκαζένχο Ελένα,
Τκατζένχο Ταΐσα, Μαιποροτα Εφτέι, Κροτένχο Εμελιαν,
Λυκαζένχο Αντρέι κε Νικολάεβα Αντονίνα.

Σατο τιν πριγάταν εβρίυνταν δίο χαλκάδες που φι-
τέβνε. Σε κάθε χαλκαν εβρίυνταν απο τέσερα ζατίλκας,
σα οπία ονομαστικα εδέσταν κολχόζνικι που φέρνε εφθί-
νιν για τιν κατάστασιν του μιχανον.

Εκσον ατο σιν πριγάταν εβρίυνταν τέσερα κόνιυχι
Γολοφ Φέτορ, Φομένχο Τίχον, Πετρένχο Δμίτρι κε Κρο-
τένχο Τιμοφέι. Σε κάθα έναν κόνιυχον εδέσταν απο 16
ἀλογα.

Ι κόνιυχι φέρνε αφθίνιν για τα 15 άλογα ντο ανέθεσαν-ατς, τερουν ατα τα άλογα, φάζνατα κε ποτίζνατα:

Ι κόνιυχι εκίριχσαν τον εαφτόνατιν μαχιτάδες (υτάρνικυς) κε εδέσταν σα άλογα για τα τερύνατα όλον τον χερον τι δυλίας τι χοραφι. Τιύτον δέσμουν ανιπέσον τιν πιότιταν τι δυλίας, σκον το ενδιαφέρον τι κολχόζνικιον. Κάθα ένας ασατυνυς εκσερ, πος σε πίον καλίτερον κατάστασιν εβρίετε το ινθενταρ κε το ελκτικον ι δίναμι, ατόσον περισότερον εβγαλ ιμερκον, ατόσον καλίτερον θα εν ι πιότιτα τι δυλίας, κε ι βίραποτκα τον εργατοιμερον. Γιατατο πρεπ όλια τα κολχοζια τυ Βοριο-Καφκασιανυ κράι αποφασιστικα τα εβγάλνε ασιν βρέσεν τιν απεζλίτσκαν κε ολτις τι ραπότνικυς σ' όλον τον χερον τι δυλίας να εφτάγνατς πριχρεπτιτ σα μέσα τι παραγογις κε σο ελχτικον τιν δίναμιν (τράχτορ, εστίλκας, τυρμύχια, άλογα κ.τ.λ.)

ΣΟ ΧΟΖΡΑΣΤΕΙΟΤ.

Με ατο το ζίτιμαν εν στενα σινδεμένον κε το ζίτιμαν τι χοζραστειοτι σα πριγάτας.

Το πέραζμαν τι πριγάτας σο χοζραστειοτ πρεπ να βοιθα όστε να διναμδομε παραγογικα τα πριγάτας, να οργανύτε καλίον ι δυλία κε να γίνετε αδιάκοπα κε ολοκάθαρα.

Το Νοβο-Μαρτίνοβσκι το κολχοζ „Βπερετ κ κομονίζμυ“, Αζόβσκι ραγιον, με τον εκσις ιρόπον εδοκίμασεν να λιν ατο το πρόβλημαν.

Σο κολχοζ σ' άλια τα πριγάτας επροζδιόριζαν τα γόρμας τι εσοδίας κε μαζι με τατο εδόχτεν υσλόβια,

εαν ή εσοδία θα εν παραπαν ἄσο οριζόμενον τιν νόρμαν, ατότε με το καλον τιν πιότιταν τι δυλίας ή πριγάτα θα περ δραδίον (πρέμιαν). Ατο ανανακαί τα πριγάτας κε τι οδιγύσ-ατουν με τον κερον να πάγνε σο χοραφ κε τελιόνε τα δυλίας σε ολιγότερον προθεζμίαν, με τον κερον να τσακελίζνε κε με τον κερον νάρχινυν το μάζεμαν, τακτικα να μαζέφκετε κε να κυδαλίετε το θεριζμένον το σταρ σα θεμόνια, να δόχητε προσοχή να μιτιχεν κε πάι το κοκιν σιν πολόβαν κε να μιτιχεν κιαπομεν το ακοπάνιστον το κιφαλ τι στασι σιν σαλόμαν.

Σε κάθε πριγάταν εγένταν ζεκρεπιτ οριζόμενον ποσον άλογα. Εδόχτεν υσλόδια. Αν τίχι σιν πριγάταν πισοφένε άλογα όχι εκεστίας μαζικις κολιτικις αρόστιας, αλα εκεστίας πιο κετερέθαν κε κεφάισανατα καλα, ατότε ι ακσια τάλογυ ντο επισόφεσεν, θα γράφκετε οσ ζεμία απαν σ'όλεν τιν πριγάταν. Κε για το πεςλέεμαν κάθε ζερεπένοκ, πιο ή πριγάτα σο τέλος τι χρόνυ παραδι σο κολχος, δόχκυνταν όλεν τιν πριγάτα οσαν δραδίον 25 ιμεροκάματα. Αφτο πρεπ να ανανκαί τιν πριγάταν να διαλιζ κε περ καλυς κόνιυχυς, το κάκυ να μινενκαί τάλογα κε να εδιαφέρκετε για το καλον το τέρεμαν-ατουν. Ατο το ζίτιμαν ή διίκισι τι κολχοζι έβαλεντα σιν σιζίτισιν τι παραγογις σίσκεπτσις κε τον πριγάταν, κε έβρεν εκμέρυς-ατουν τρανον ιποστίρικσιν.

Εκσον αφτο σε κάθε πριγάταν σίμφονα με τον πλάνον εγέντον πρικρεπιτ το χριαζόμενον ποσον ινθενταρι, περιωσίας κε ιλιχον σε διορθομένον κατάστασιν. Αν ίστερα ασατο κάπιον πριγάταν φερ σιν πατσίνκαν τσακομένον πράμαν με αδικεολόγιτα ετίας (αμέλια, αδιάφορον σχέσι σα μιχανας) ατότε ι ακσια τι πατσίνκας

Θα γράφετε σου λογαριαζούν τι πριγάτας. Απ. θάγανηκας κάθε μέλον τι πριγάτας πάντα να αραιό χ'εβρικ τον φτέχτιν τι τσακορατί, να εδιαφέρετε για το καλίτερον κε εφεινίδιτον σχέσιν σο ινθενταρ, κε ακόμαν απες ζιν πριγάταν να εφταγή το μικρον κε έφκολον τιν πατσίνκαν για να μι χάτε το κάχο πολίτιμος κερος για να κυβαλίετε το ινθενταρ σιν μαστερσκάγιαν.

Ονταν όλα τα προτάσις επεκεργάσκυσαν ανάμεσα ει κολχόζνικυς, ατότε ολι μισκιν, ι ρβατσι κε ι τερπελ εδοχίμασαν να εφτάγνατα τιςκρετιτάτσιαν (δισφίμις!). Τα κυλάκια τα απόπιρας εκατατσακόθιαν ασο ατράνταχτον τιν θέλισιν τέμπρολατίον τι κολχόζνικιον, πυ εδίλλοσαν, πος κάθε τίμιος καματερος κολχόζνικος πρεπ να χερετικ το κάθετι ντο διναμον τιν εργατικιν πιθαρχίαν, ντο ανιπζον τιν εφθίνιν κάθε ραπότινκο, κε ανακάτιατον με προσοχιν να φέρχετε σιν δυλίαν.

ΓΙΑ ΤΟ ΜΕΓΕΘΟΣ ΤΟΝ ΠΡΙΓΑΤΟΝ

Ντό σιλεγα πρεπ να ίνε τα πριγάτας ανάλογα με τάνθροπς ντο έχνε; Σε κάπια κολχόζια τι Αζόβσκι ραγιον, π.χ. σο Αλεκσάντροφσκι το κολχού „Γιγαντ Πιατιλέτκα“, τα πριγάτας περιλαμβάνε απο 100 κε περιεότερον ανθροπς. Κάπια κολχόζια τι Υστ-Λαπίνσκι ραγιον επιγαν κιάλο εμπροστα.

Σα πριγάτας τι Κιρπιλίσκι τι κολχοζίον ονόματος τι „Μπυτιόνι“ κε „Μιροβάγια ρεβολιώτσια“ σα πριγάτας εδρίυνταν απο 500-600 ανθροπ.

Πυδεν κι γιαρεό τιύτον σίστιμαν οργάνωσις τι δυλίασ! 500 ανθροπ — ατο πριγάτα κεν, αλα ολόχλιρον

χολχός. Μίπος εν δινατού αγλίγορα κε ολοκάθηρα να οδιγά κανις τιύτον μεγάλου ποσού ανθροπίου σου χερού τι δυλίας;

Ο σ. Γιάκοβλεφ σο VI Πανειδεμιακού σινέδριου τη συζήτησην από το ζίτυμα. Ο σ. Γιάκοβλεφ ίπειν:

„Πολι χολχόνικι οσαν πράθιλαν χαθορίζνε το εκεις, — κε εμις λογαριάζομε, πος έχνε δίκεον: τα πριγάτας κε τα ομάδας κι πρεπ να ίνε πολα μεγάλα. Ι χολχόνικι τυ Ανένσκι ραγιον σατο απαν φέρνε πολα διδαχτικα παραδίγματα. Ατυ εφάνθεν, πος έναν ομάδαν απο 12 τυρμύχα εδόκεν βίραποτκαν σέναν τυρμυχ εναμπτις φοραν περισότερον, παρα ι ομάδα απο 20 τυρμύχα. Οπος φένετε, απο γίνετε εκσετίας, πυ ονταν ίνε μικρα ομάδας καλίτερα επορι κε γίνετε το υτσιοτ τι δυλίας, καλίτερα εφτάι εκσέλενκιν ο ίνας τον άλον“.

Εχομε επίσις ντιρεκτίβαν για το μέγεθος των πριγάτων, πυ εδόκεν το Πανειδεμικον ι σίσκεπτι τι χολχόνικιον για τιν οργάνοσιν τι δυλίας. Αχα ντο λεγ ι απόφασι ντο εγέντον δεχτον.

„Το μέγεθος των πριγάτων προσδιορίσσετε ασο ποσον κε τον χαραχτίραν τι εργασίας, ασο μέγεθος τι υτσάστκας, πυ προορίσσετε για επεκεργασίαν κε ασιν παραγογικότιταν τον μιχανον. Σα βασικα τα δυλίας τι χοραφι οσαν παράδιγμαν, ! πριγάτα πρεπ να αποτελίτε απο 40-60 ανθροπις.

Κολχόνικι κε χολχόνιτσες εμπάτεν σα πριγάτας ανάλογα με τιν ιδικότιταν, με το οπίον χαθαινας εν ερπαπις τι δυλίας κε σίνφονα με το μέρος πυ ζίτε“.

Πρέπει όλα τα κολχόδια το Βάριο-Καφκαστανύ

Κράτι αρμέσος να εφτάγηε εκσέλευκσιν το πρίντεπ τι
οργάνωσις των πριγάτων, για να χτίσυνταν κιάλο καλίου
με τον λογαριαζμού και να μετατρέπησυνταν σε πραγμα-
τικά μαχιτικά παραγογικά μονάδας.

ΟΠΥ KEN ΥΤΣΙΟΤ-ΕΚΙ KEN ΤΡΑΝΟΝ ΝΙΚΟΚΙΡΙΟΝ

Ι δίναμι τι πριγάτας και όλεν τι κολχόδινικις κίνισις
εκσαρτάτε σε πολα ασο βάλσιμον τι υτσιοτι. Το υτσιοτ
ατόρα σα κολχόδια έχι εκσερετικα σοβαρον πολιτικον
σιμασίαν. Ο Δένιν ίπεν;

„Ο σοσιαλιζμος—εν το υτσιοτ“. „Το υτσιοτ κε
ι εκσέλευκσι για το ποσον τι δυλίας και για το
διαμίραζμαν των προτύχτον—ςάφτο ένγκιτε ι υσία
τι σοσιαλιστικις μετασχιμάτισις, αφу ι πολιτικι κι-
ριαρχία εδιμιωργέθεν και εκσασφαλίγεν“.

Το ζίτιμαν τι υτσιοτι ιδιέτερα εκέντισεν ο σ. Γιά-
κοβλεφ σιν έκθεσιν-ατ σο VI Πανεινδεζμικον σινέδριον
τι σοβετίον.

„Οπο κεν υτσιοτ,—ίπεν ο σ. Γιάκοβλεφ,— εκι κεν
τρανον νικοκιρίον, όπο κεν υτσιοτ—εκι κεν κολχος
σαν οργανομένον νικοκιρίον. Αχα γιατι ι ποστα-
νόφχα τι υτσιοτι σα κολχόδια, ατόρα για εμας—εν
αποφασιστικον πρόβλιμαν“.

Το χαλαρον ι ποστανόφχα τι υτσοτι ιδιέτερα κα-
θαρα φένετε σα ικονομικα τα λογαριαζμος και σα χρο-
νιάτκα τα απολογιζμος τι κολχοδίον. Δογχάριν, ασα
42 κολχόδια τι Πρικύμεκι ραγιον, μόνον τα 19 επίκαν

τα χρονιάτκα τα απολογιζόμενα. Τα ιπόλιπα τα κολχόδια μακρίνε από τιν δυλίαν, επιδι κέχυε τα χριαζόμενα δεδόμενα, πω χαραχτηρίζε ολοκληρωτικά τιν κατάστασιν τι κολχόδικυ νικοκιρίου. Σο Μοζτόκει ραγιον ασα 43 κολχόδια μόνον τα 18 έχνε χρονιάτκα απολογιζόμενα, σο Πελογλίνεκι ραγιον ασα 33 μόνον τα 8.

Μερικα κολχόδια προςπαθούν να εφτάγνε πλάνα, χωρίς να έχνε κανέναν υτζιοτ. Σιν Ατιγέαν ασα 124 κολχόδια τα 64 επίχαν απολογιζόμενα, αμαν ασατα τα 63 απολογιζόμενα κεπεκιρδθαν ασιν επιτροπιν το πλάνυ. Το ίδιον κε σο Πελογλίνεκι ραγιον, όπου 18 κολχόδια επίραν οπις τα λογαριαζόμενα ανεπικίροτα. Γιατι εγίνυτον αετς; Γιατι τα απολογιζόμενα εγίνυσαν όχι απαν σο σοστον το υτζιοτ αλα απαν σο πρίντζιπ—„κατα μέσον δρον“, „απαν-αφκα“ κ.ά.

Το φτέκειμον για το άσσκεμον το υτζιοτ κε για το χαλαρον τιν οργάνοσιν τι χριματικις νικοκιρίας έχνε κε τα τραπεζιτικα οργανόσις κε το κολχοζο-χοοπερατι-βικον το σίστιμαν, τα οπια κεκασφάλισαν με το πρε-πύμενον τιν καθοδίγισιν τιν πρακτικιν τι υτζοτι κε κιαπλο-πτίσανατο. Εκετίας τάτινεθι—σε κάπια κολχόδια πα-ρατιρύνταν πολα τρανα διικιτικα έκσοδα, άταχτον προ-πλιρομι τι κολχόδινικιον σε λογαριαζόμενον τον εργατοιμε-ρον, με το παραπαν δόσιμον δάνια σε κεχοριστα κολ-χόδια, ι μι εκεασφάλισι με χριματικα μέσα τι γίρυ κ.τ.λ.

Ι έλιπει τι υτζιοτι σα πριγάτας φερ χαλάροσιν σιν εργατικιν πιθαρχίαν. Παράδιγμαν, σο κολχοζ τι ετανί-τιας Δυντυχόδικι προτυ ναρχινα ι επορα κεγέντον υτζιοτ τι κολχόδινικιον που ιν κατάλιλι για δυλίαν. Σο έκτον τιν πριγάταν δόγχετε ναριατ για τιν εργατικιν δίναμιν. Κε

δύταν εργίνεσαν να στήλνε ανθρόπους σιν δυλίαν, εγρίκι-
σσέφτεν, πως σο χοραφ να δυλεύει κανις κεν. Σατο τιν
πριγάταν εγένταν πριχρεπτίτ ολι i περπερ, i ραπότνικι
το ΕΠΟ x.a., κε για τατο κίσσεν χαπερ ύνε ο πριγα-
τίρον. Τα áλογα·πα σιν πριγάταν κ' εγένταν υτζοτ.
Ετον τιύτον σίμπτος: i διίκισι τι κολχοζί δι σο έκτον
τιν πριγάταν ναριατ για 40 áλογα, κε σιν πριγάταν το
όλον εβρίσυνταν 18 áλογα. Τα ναριάτια για τιν ελκτικιν
δίναμιν δόγχουνταν χορις κανέναν υτζοτ.

Οπιος όπος κατιβένιατον μέσον τι οργανοτι τι
δυλίας δι ναριατ σα παραγογικα πριγάτας για áλογα:
κε ο ταπαχοβότον, κε ο αγαρότνικον κε αλ. Ο οργανο-
τις τι δυλίας κι κεσερ, που εν πιαζμένον το εργατικον
κε το ελκτικον i δίναμι κάθε πριγάτας. Κε το αποτέ-
λεζμαν—διάσπασι τι παραγογικις εργασιας. Παράδιγμαν,
αντι να δυλέθνε 8 σέγιαλκας σο σπάρσιμον τι κριθαρι,
μερικα ωμέρας εδύλεπταν το άλον 6 σέγιαλκας, επιδι
κέσαν áλογα. I πριγατιρ σο κολχοζ κεάι κεπέραν τα
πλάνυς-ναριάτια.

Κανέναν πριγάταν κικερ, πόσον κάθαν ωμέραν
πρεπ να οργον, να τσακελίζ, να σπερ. Μερικα πριγάτας
εδύλεπταν σε κισένα υτζάστκας. I τρακτοριστ κικέρηνε τα
νόρμας τι βίραποτκας. Αποτέλεζμαν τι έλιπτις κάθε
υτζοτι σα κολχόζια „Γιγαντ σοσιαλίζμα“ κε „Πιατιλέτκα“
τι Μετζετίνκι ραγιον εν το ότι i οδιγι τι κολχοζί άλος
διόλυ κέχνει ιδέαν αν έχνει ινθενταρ.

Ιδιέτερα πολα τρανον σιμασιαν έχι το υτζιοτ σου
μίριαζμαν τον εργατοιμερον ντο εδυλέφταν. Σατο το
επιπεδον σα κολχόζια τι Βόρια-Κάρκασιανυ κράι ίχαν
οπέρτε τραγα χάζματα. O s. Γιάκοβλεφ σο VI Πανσι-

δεῖμικον σινέδριον τι σοβετίον έφερεν πολα διδαχτικα παραδίγματα, ασα οπία πρέπη να εφτάμε τα πρεπύμενα σιμπεράζματα. Σο κολχος „Μιλόνοφκα“ χέμπεσεν το υτιοτ τον εργατοιμέρον. „Κε αχα ατόρα,—λεγ ο σ. Γιάκοβλεφ,—απαν-αφκα σε διάστιμαν δίο μινον, ολ ι κολχόζνικι εκαταπιάσταν με έναν ζίτιμαν—προσπαθυν να φέρνε σο νύν-ατυν, πόζον καθαένας εδύλεπεν κε πότε. Βέβεα, για να ενθιμάτιατο ατόρα κανις εν αρκετα δίσκολον. Ονταν ι κολχόζνικι ερχίνεσαν να ενθιμύνταν (ατο εκακολύθιζεν σε δεκάδας σινεδριάσις), ατότε εγρικιςσέφτεν το εκσις: ενδρίυνταν κολχόζικα ικογένιας με έναν κατάλιλον για εργασίαν, όπου σιν ικογένιαν αναλογυν 300—400 εργατο-ιμέρας. Σα κολχόζικα τα σινεδριάσις ερχίνεσαν να μετρυν, κε ίβραν ότι ένας άνθρωπος δίο ιμέρες πα να δυλεθ τιν ιμέραν, κεπορι να γίνετε τιύτον πράμαν, να ρύζιε σιν ικογένιαν 300-400 εργατο-ιμέρας. Εγρικιςσέφτεν κε το εκσις: Μερικι τιν προπλιρομιν ύτο επίραν εκς επέρασεν το ποζον ντο ίχαν να πέρνε, κε το εναντίον, αλ πα ύτε το μιζον επρόφτασαν να πέρνε ασυ έπρεπεν να πλιρύνταν, κε το έζοδον υζε εδιαμιράγεν. Κε έπιτα εφανερόθεν πος μερικα ικογένιας εστίλναν σιν δυλίαν ακατάλιλος για δυλίαν, κε έγραφταν-ατς εργατοιμέραν:“

Τιύτα φάκτια όσον θελτς κε σον Βόριον Κάφκασον. Σο Κρυγλιάνσκι το κολχος, Λέδρεκι ραγιον, εκσετίας πυ κέμπεσεν το υτιοτ όπος πρέπη, ι κολχόζνικι κικσέρνε υς ατόρα πόζα εργατοιμέρας επίκαν. Σο κολχος ονόματος „Δερμιαν Πέτνι,« Σταβροπόλεκι ραγιον, ι κολχόζνικι προσπαθυν να κρύγνε σο νύν-ατυν, πυ, πότε κε πόζον εδύλεπεν. Σο κολχος „Κράςνι Πυτίλοβετς“,

Γεωργιέσκι ραγιον, μόνον ατόρα επίχαν λογαριαζμού
ότι επόρναν οπέρτες να εφτάγης ιχονομίαν 7.823 εργατο-
ιμέρας, εαν απαρχις τι δυλίας εκανονίσκυνταν το υτσιοτ
τι ποσότιτας κε τι πιότιτας τι δυλίας ντο εγχέλεσεν ο
χολχόζνικον πριν να έγραφανατον ιμεροχάματον.

Ατα τα ελίπεις τι χολχόζνικος χτισίματος χρισιμο-
πιάτα ο χολάκον, πυ προςπαθι απο πες να καταστρεψ
τα χολχόζια. Κε απατο εν φανερον, πόσον μεγάλου
πολιτικον σιμασίαν έχι ατόρα ι ποστανόφκα τι υτσοτι σα
χολχόζια.

Πρεπ να γίνετε υτσοτ κε το κάθε παραμικρον
πράμαν γιατι κε το παραμικρον ατόρα έχι μεγάλου
σιμασίαν για το δινάμομαν κε το μελύμενον τράνεμαν
τι σοσιαλιστικο τομέα τι αγροτικις ιχονομίας.

Κάθε χολχος, προτο να πάι σο χοραφ, πρεπ να
έχι παστρικον υτσιοτ τι εργατικις δίναμις. Χορις τιύτον
υτσιοτ κεπορι να γίνετε χανονικον οργάνοσιν τι εργασίας
κε να βάλκυνταν σοστα : χολχόζνικι σο χερον τι
δυλίας τι χοραφι. Πολα ενδαφερτικον πίραν υτσοτι τι
εργατικις δίναμις επίχεν το Νοβο-Μαργαρίτοφσκι χολχος
„Βπερετ κ χομινίζμυ“, Αζόφσκι ραγιον.

Σιν παράγροφον 4 δικνίγετε, πίος επίγεν σε ζάρα-
ποτκας ας εκς το μέρος πίος εβρίετε σον Κόκινον στρα-
τον κ. δ. Σιν παράγραφον 10-11-12 δικνίγετε, πίον
εργατικον δίναμιν διαθετ το χολχος σον χερον τι κατά-
στροσις το πλάνυ, με τιύτον λογαριαζμού όστε να έχι
το μινχιν να εφτάι υτσοτ το παραπαν τιν εργατικιν
δίναμιν για το οργανομένον το οτχοτνίτσεετβο. Με αφτο
τον τρόπον αφυ εγρικίετε το ζαπας τι εργατικις δίνα-
μις, το χολχος εφτάι το παραγογικον το πλάνον σιμ-

TO ΥΓΕΙΟΥ ΕΠΕΝΤΩΝ ΜΕ ΤΟ ΑΚΟΛΗΘΟΝ ΤΙΝ ΦΟΡΜΑΝ

Επίθετον όνομαν και πατρονυμικον	Κατάλη- για δυλιαν	Α σταυρωσ	Στη δυλιαν ζωγρίου
Σεσκυνοφ Αφον Νικ.	Σερχουσ	Πειχας	Αγιορ
Σμιρνοφ Αλεξ...	5	5	Α γιορ
	3	1	Γινεκ
	1	1	Ανιλιχι
	—	2	Χολχοζικον δυλιοαν
	—	1	Σε παντοτιγον
	2	—	Σε εκτάχολυθιτικον ότπυςκ
	—	—	Κόνιοχι
	—	—	Σιδεράδες
	—	—	Τιλκερ
1	—	—	Αγιορ
—	—	—	Γινεκ
—	—	—	Ανιλιχι

φονά με τιν τεριτόριαν τι ελκτίκις δίναμις σίμφονα με τα ελευχτίκα τα ζατάνιας, με τα σαπάσια επορι και με τα χριματίκα μινκίνια. Σε Νοβο-Μαρτίνοφσκι το κοχλος απιδι το υτσιοτ εβάλθεν όπος πρεπ επόρεσαν με τον κερον να εβγένε σο χοραφ, να τοποθετύνε σοστα τα δινάμις να κανονίζεν τιν ενγραφιν εργατοιμερον σίμφονα με το ποσον και τιν πιότιταν τι δυλίας ντο εκσοδέφτεν, φαρδέα να αναπτίζεν το σοσιαλιστικον τιν άμιλαν και τιν μαχιτικότιταν.

Ιδιέτερα σ' ατοριζον τιν περίστασιν που εκεδόθεν το νέον ο αγροτικος φόρος, ο ρόλος τι υτσοτι κιάλο πολα περισεβ. Ι διαφορα ασο περαβμένον τον χρόνον εν το θτι ο νόμος για τον αγροτικον φόρον με νέον τρόπον θαλ το ζίτιμαν τη σιστίματος τη φορολογίας τη κολχοζίου.

Εμπροστα το κολχοζ εφορολογίυτον σίμφονα με τον μέσον όρον τι νόρμας τον εσόδον, ατόρα άμαν το κολχοζ φορολογίετε άμον ντο στεκ, οσαν οργανομένον τραγον νικοκιρίον — σίμφονα με τον απολογιζμον. Κιαπατο ολοφάνερα φένετε πος το ζίτιμαν τη απολογιζμο και τι υτσοτι αποχτυν πάρα πολα σοβαρον σιμασίαν σο κολχοζ. Το σίτιμαν τη φορολογίας τη κολχοζίου θα εν νέον στίμυλ για να κανονίετε το υτσιοτ και ο απολογιζμος σα κολχόδια με τον κερον και σο πρεπύμενον τιν φόρμαν.

ΚΑΤΟ ΤΟ ΚΥΛΑΚΙΚΟΝ Ι ΓΡΑΒΝΙΛΟΒΚΑ

Βασικου ζίτιμαν, ασο οπίον εκσαρτάτε το μελύμενον το δινάμομαν τι κολχοζίου, εν το ζίτιμαν τη μιραζματι τον εσόδον τι κολχοζι, και το ζίτιμαν τη περα-

ζητάι σου αποχοτιν πυ εν σινδεμένον μετατο. Ο σ. Γιάκοβλερ σο VI Παγκιδεζμικον σινέδριον τι σοβετον ίπεν: „Το πλέον το βλαβερον : έλιπσι σιν δυλίαν τι κολχοζίον σο 1930 έτον πυ το μίραγμαν τον εσόδον τι κολχοζί τα περισότερα φορας εγίνυτον όχι σίμφονα με το ποσον κε τιν πιότιταν τι δυλίας τι κολχόζνικον, αλα σίμφονα με τα πισιχας. Πολα κράγια, προσπαθυν με καθε μέσα να αποδικνίζε πος τιύτον μίραγμαν σατυνος χέτον. ·Για να εφτάμε πραδέρκαν τα τιύτα ραγιόνια, ερότεσαμε πολα κολχόζια, για να μαθάνομε πος μιράγετε το έσοδον. Ι κολχόζνικι έγραπτανεμας ασόλια τα μερόθες. κε τα περισότερα τα απαντίσιι λέγνε: „σίμφονα με τα πισιχας“, „σίμφονα με τα χυλιάρια“.

Κεν ανάνκι να ας παλιόμε τ' ομάτια-μυν. Σε πολα κολχόζια το Βοριο-Καφκασιανυ κράι το μίραγμαν εγέντον απαν σα πισιχας, απαν σα χυλιάρια. Κιακόμαν κ' έχσπεσαν κ' ερύκσαν με το χυλάκικον τιν υραβνίλοφκαν (το μίραγμαν εκσίσυ). κιπερυν σιν αποχοτιν. Σο 9-τον τιν πριγάταν τι Δοντυχόφσκι τι κολχοζί, Μαικόπσι ραγιον, απαν αφα 15 υικοκιρία — τι Μιχαιλ Μασλοβ, Παρινοβ, Φιλιπένκο κε αλονον — σ' όλον το διάστιμαν το περαζμένυ χρόνυ ύτε έναν ωμεροχάματον επίκαν, άμαν σο μίριαγμαν τον εσόδον επέραν μέρος, κε επέραν ίσα-ίσα με ταλυνος τι κολχόζνικος. Ι τεμπελ κε εκιν πυ αγαπυν γ' αγπάνε, αφα ασο χυλάκικον τιν τικτόφκαν, ίχαν σκοπον κε σαφτο τον χρόνον με τιύτον τρόπον να χαλάνε τα κολχόζια.

Σε κάπια κολχόζια το Βοριο-Καφκασιανυ κράι το περαζμένον το χρόνον έτον μεζαμεσυ αποχοτιν, αν εν τρόπος αετς να ονομάζοματο. Ι δυλία με αποχοτιν

εμετατρέποντος σε εργατοιμέρας, μόνον δύναν θα εγίνοντον πλήρωμι χριστάτον. Λλόμος το μίριαγμαν τι φοντι σε *īdos*, (νατυράλνι φοτ) εγίνοντον απαν σα πισιγας, ανεκσάρτιτα αν επίκαν ιμεροχάματα γιάχοτ γιοκ. Εκτος ατο καθόλου χεπέρχοντον ιπόπσιν ο πιότιτα τι δυλίας, κε ος αποτέλεζανταν έπεσεν ο πιθαρχία κε ο παραγογικότιτα τι δυλίας εδιμιωργέθαν σινθίκας για τιν τεμπελοσίνιαν, κε εδόχεν αφορμιν να αχπάνε όσον επορυν.

Τιώτον „μεσαρεσυ“, μονόπλεθρον αποχοπιν κεάτι σχέσιν χέχι με τα αποφάσις τι Κολχοζτσεντρι κε τι επιτροπις τι Κραικομι το χόματος, τα οπία λέγνε ανιχτα, πος το μίριαγμαν τον εισόδον ας εν σε χρίμαν ας εν σε *īdos* πρεπ να γίνετε αποκλιστικα απαν σο υτσιοτ το ποσο κε τις πιότιτας τι δυλίας ντο εκσοδέφτεν.

ΝΤΟ ΕΝ Ι ΑΠΟΚΟΠΗ.

Σο ερότεμαν, ντό εν ο αποχοπι, ο σ. Γιακοβλεφ σιν έκθεσιν-ατ σο *VII* Πανεινδεζμικον σινέδριον τι σοδετίον, απαντα ος εκσις: „Εαν τερύμε-λει ο σ. Γιάκοβλεφ— ντο παρισταν ο αποχοπι σα καλίτερα τα κολχόζια, πρεπ ανιχτα να λέγομε, πος ο υσία τ' αφτινεθι τι αποχοπις ένκιτε ο εκσις: εαν εσι όργοςες, ας λέγομε, ατόσα εχτάρια ατο λογαριάσσκετε απάνις έναν ιμεροχάματον, εαν όργοςες ενάμις φοραν περισότερον, ατότε λογαριάσκυνταν ενάμις φοραν περισότερον ιμεροχάματα. Εαν εσι ίσε αμακσας κε εκυβάλεσες 15 φυργύνια, κε ίνας άλος κολχόζνικος εκοβάλεσεν 3 φυργύνια τιν ιμέραν, αν κε ο δίος εδύλεπισαν έναν ιμέραν, κε ιδίος επορυν να λέγνε, „γράπιζομε έναν εργατοιμέραν εγο έναν ιμέραν εδύλεπισα“, άμαν επιδι ο ένας εδύλεπισεν, κε ο άλος

επίνεν τεμπελύχια, εκίνον πυ εκοβάλεσεν 15 φυργύδαι πρέπει να γράφουνταν 5 φοράς περισότερον ασεκίνον πυ εκοβάλεσεν 3 φυργύνια. Αχα πυ κεκά έν όλεν i usia.

I εσκίρι i οπορτυνιστε χωίζε κε λέγνε, πος i αποκοπή εν πολα πολίπλοχον, πος i ραπότνικι κι θα επορυν να εδγένε αποφκα με τιν εκτίμισιν τι δυλίας του σε εργατοιμέρες, πος ατο ζίτιμαν επορι ναπομεν ολίγου οπις, επιδι τεασι το τεχνικον το προσοπικόν-εμπον κε προσαρμόστεν σο πέραζμαν σιν αποκοπιν.

Τιύτα οπορτυνιστικα διαθέσις με όλεν τιν αποφασιστικότιταν κε τιν αφετηρότιταν πρέπει να χτιπίουνταν.

Εκίνος πυ εμποδιζ σο πέραζμαν σιν αποκοπην, βοιθα τι κυλαχς σου αγόναν-ατυν εναντίον σο κολγόζικον χτίσιμον επιδι ο κυλάχον πολα καλα εγρίκα, πος το πέραζμαν σιν αποκοπην εγ αποφασιστικον βίμαν σο τελιοτικον τιν εχτέλεσιν τι σιμπαγις κολεχτιδιάτσιας κε τι εκμιδένισις σατο τιν πάζαν τι κυλάχικις τάξις.

Το πέραζμαν σιν αποκοπην κι χριάσσκετε ιδιέτερα τεχνικα δεκισιότιτας (νάδικ). Το υτσιοτ τι αποκοπής κεν ατόσον πολα πολίπλοχον αλα εν απλον. Αχα π.χ. πος επέρασαν σιν αποκοπην 2 πριγάτας τι Σεμιπάλκοβσκι κολγοζ „Τροτ Ιλιτσα“, Αζόρσκι ραιον. I πριγάτα έγι του πλάνον-ναριατ τι δυλίας-αθε, το οπίον εν ιπογρεομέντσα να εγκτελα. Σατο του πλάνον-ναριατ καθαρα εσιμόθεν τα κλέτκας με τα νύμερατουν, όπου θα δυλεύ i πριγάτα, το έδαφος ντο εν προσδιοριζμένον για δυλεύμαν, ορίσταν τα προθεζμίας, σα οπία πρέπει να εγκτελείτε i δυλία, i πιότιτα τι δυλίας. Ορίστεν κε εδιαμιράγεν σα πριγάτας το χριαζόμενον το ποσον αλογίον για τιν

εχτέλεσιν τ' αφτινεθί τι δυλίας, ινβενταρ, ανθροπ, ορίστεν κει εχτίμισι τι δυλίας σε εργατοιμέρας, κει σ' ατινεθί το χοεφιτσιεντ απαν ι πριγάτα θα περ ιστορότερα μέρος σο μίριαγμαν τον εξόδον.

Εκσον ατο σε κάθε πριγάταν εγέντον ταπελ—ναριάτα για κάθε κεχεχοριστον ίδος δυλίας—τυρμυχλάεμαν όργομαν, σπάρσιμον. Σο τάπελ-ναριατ καθαρα εμπροζδιορίστεν για το καθαέναν τιν χαλκαν πόσον δυλία θα γίνετε, το ποσον τον εργατοιμέρου, ι προθεζμία. Εκσον ατο σο ταπελ-ναριατ εσιμιόθαν προσοπικα ι κολχόζνικι, πο θα εχτελυν το έναν γιάχοτ τάλο τιν δυλιαν.

Σίνφονα με το πλάνον-ναριατ το δέφτερον ι πριγάτα σε 8 ωμέρας απες πρεπ να τυρμυχλαεδ κε να σπερ 230 εχτάρια σιτιρα. Γιατατο τιν δυλιαν σιν πριγάταν εγένταν πρικρεπιτ 8 ζατίλκας, 30 κειλένια τυρμύχια, 5 αραπάδες για να κυδαλίετε το κοκιν, ι αναφαγα κε τα νερα (ι απόστασι τι δέφτερις πριγάτας ασο χορίον εν 8 χιλιόμετρα), 55 κολχόζνικι κε 60 άλογα Για τιν εχτέλεσιν τ' αφτινεθί τι δυλίας σόλεν τιν πριγάταν γράφκυνταν 386 εργατοιμέρας. Απάν ζατο τον πλάνον, απες σιν πριγάταν εγράφταν ταπελ-ναριάτια για τα χαλκάδες κεχεχοριστα για κάθε ίδος δυλίας. Το τυρμυχλάεμαν 230 εχταρίον εργατοιμέρας. Απαν ζατο τον πλάνον, απες σιν πριγάταν εγράφταν ταπελ-ναριάτια για τα χαλκάδες κεχεχοριστα για κάθε ίδος δυλίας. Το τυρμυχλάεμαν 230 εχταρίον πρεπ να γίνετε απο 30 άλογα κε 15 εργατις σα 7 ωμέρας. Σο ταπελ-ναριατ εγράφτεν, πος το τυρμυχλάεμαν θα εχτελυν ι κολχόζνικι ασο τβορ τυ Νοβικοβ Πέτρυ—4ανθροπ, ασο τβορ τυ Τεμίτοβ Μ.—2 ανθροπ, ασο τβορ τυ Ζαχάροβ Ι.—2

ανθροπ, ασο τόπο τυ Υγλένκο Φ.—2 ανθροπ, ασι Νό-
βικοβ Γ.—2 ανθροπ, ασι Νόβικοβ Β.—1 άνθροπος, ασι
Γλυςζένκο Γ.—1 άνθροπος. Το όλον σιν χαλκαν τυρ-
μυχλαεματι εβρίυνταν 15 κολχόζνικι, που για τιν εχτέ-
λεσιν τι δυλίας θα πέρνε 115 εργατοιμέρας.

Ι ναγρύζκα εκινο πυ τυρμυχλαεβ 2 εχτάρια, εχτι-
μίετε έναν εργατοιμέραν.

Το ταπελ ναριατ αναθετ σιν χαλκαν εκίνον πυ θα
επίρνε να εχτελυν τιν δυλίαν τι σπορας σε 230 εχτά-
ρια. Ι προθεζμία τι εχτέλεσις—8 ιμέρας. Ι χαλκα
αποτελίτε ασα 7—12 σιρον σέγιαλκας, 21 άλογα κε
14 εργάτας. Κάθε σέγιαλκα πρεπ να σπερ τιν ιμέραν
όχι ολιγότερον ασα 4 εχτάρια. Κάθε εχταρ εκετιμέ-
θεν έος 0,6 εργατοιμέρας. Το ταπελ-ναριατ όρισεν κε
τι κολχόζνικις πυ θα εχτελυν τιν σποραν.

Για το σπάρσιμον 230 εχτάρια, σιν πριγάταν πυ
επίρνε γράφκυνταν 138 ιμεροκάματα.

Κε με τιύτον τρόπον το κολχος „Τρυτ Ιλιτσα“
επίκεν νόρμας. Κιατο εγένον πολα απλα. Οσαν δίγμαν
επάρθεν ι δυλία τι 8-ις πριγάτας ασο περαζμένον το
χρόνον, πυ με 11 σιρον σέγιαλκαν έσπιρεν 4 εχτάρια
τιν ιμέραν για τιν δυλίαν σο 1931 κε φαρδέα εεζετέ-
θεν σα πριγάτας κε σα παραγογικα τα σισκέπτεις.

Γιατεκίνο πρεπ κάθε κολχος ονταν θα επεκερ
γάσσκετε νόρμας να περ ιπόπιν τιν δυλίαν τον καλί-
τερον πριγάτον πυ δίκνε πραγματικα πολζεθίκικα τέμ-
πα δυλίας.

ΝΑ ΧΟΡΙΕΤΕ Ι ΔΥΛΙΑ ΣΕ ΓΡΥΠΑΣ.

Το ακόλυθον ζίτιμαν εν με πίον τρόπον να εχτιμίστε ι δυλία; Κε σατο απαντώντε σταθερά οδιγίας (ντιρεκτίβια) τα οπία λέγνε, πως όλεν ι δυλία πρεπ να χορίστε σε γρύπας.

Ο ο. Γιάκοβλεφ σο VI Παντιδεζμικον σινέδριον τη συνεστίον αρυ ένκικσεν το ζίτιμαν για τον χόριζμαν σα γρύπας, ίπεν: „Ι σίσκεπται για τιν εργασίαν εχόρτσεν όλα τα κιριότερα τα δυλίας σε πέντε γρύπας, με τον ακόλυθον τρόπον: Σα ελαφρά τα δυλίας ιπάγοντε: το χυδάλεμαν χυσσκι κε σπόρον, το χυδάλεμαν τι: σαλόμας σον χερον τι: αλονιζματι, ι δυλία το πατρύτενικο σον χερον τι: σπορας κ.ά., σα μεσέα τα δυλίας ιπάγοντε τα εκσις: ι δυλία με τα ήχολτιβάτορια, το άχπαζμαν ριζι με το σσερ, το τσαχέλιζμαν, το όργομαν το δέσιμον δεματι, το άρδεμαν με τα μεταλικα τα ενιάζματα κ.ά.. σα βαρέα τα δυλίας ιπάγοντε τα ακόλυθα: ι κορτσέδκα, το άλμεγμαν, ι δυλία τον κόνιυχον, ι δυλία εκίνον πυ τερυν το πυλερικα κτλ. σε ιδεα δυλίας ιπάγοντε: ι δυλία τον τραχτορίστον, σπαρεμον με το χερ, ι δυλία τι: ντεμερτζιδίον, το δόσιμον τι δεματίον σα παραπάνια κτλ. Κάθε δυλία εχτιμίστε κατα κε τιν γρύπαν σο οπίου εκατέτακσενατο το κολχο-, με το αντίστιχον ποσον εργατοιμερον“.

Αχα λιπον, πως εχτιμέθαν τα δυλίας σα εργατοιμέρας σο Νοβο-Μαργαρίτοφσκι το κολχος „Βπερετ κομουνίζμυ“, Αζόφσκι ραιον: σο λαφρον τιν δυλίαν — ι νόρμα τι: βίραποτκας τιν ιμέραν εχτιμέθεν σε 0,75 εργατοιμέρας, σο μεσέον τιν δυλίαν ι νόρμα τι: βίραπο-

της τιν ιμέραν εχτίμεθεν σε 1 εργατο-ιμέραν, σο δαριν τιν δυλίαν—ι νόρμα τι βίραποτκας τιν ιμέραν εχτίμεθεν σε 1,25 τι εργατοιμέρας κε σε ιδικον τιν δυλίαν—ι νόρμα τι βίραποτκας τιν ιμέραν εχτίμεθεν σε 1,5 τι εργατοιμέρας.

Πρεπ να γίνετε αποφασιστικος αγόνας με τα απόπιρας να εκσισόνε τιν εχτίμισιν για όλια τα δυλίας Κε τιύτα απόπιρας εγένταν σε κσεχοριστα κολχόσια σον Βόριον Κάφκασον. Σο κολχος „Κράσνι παρτζαν“, τι Κυλεεσόφσκι τι σελζοβετι, Αζόφσκι ραγιον, όλα τα δυλίας εχτιμίνταν εκσισυ. Σπερσ-μι, κυβαλαέβς-μι τάλογον, τσακελίς-μι—το ίδιον εφτάι, ι εχτίμισι τι δυλίας σα εργατοιμέρας εν το ίδιον.

Τιύτον υραβνίλοβκαν εφαρμόσσετε κε σο κολχος „Ζαβέτι Ιλιτσα“, Αζόφσκι ραγιον, κε σόλα τα κολχόσια, τι Πλατονο—Πετρόβσκι τι σελζοβετι το ίδιο ραγιον.

Ατο ι υραβνίλοβκα εν διαστρέβλοσι τι αποχοπις, κε σιν πραγματικότιταν χαθόλου διαφοραν κέχι ασιν πλιρομιν με το ιμεροχάματον.

Πρεπ με όλεν τιν πολςεβίκικιν τιν αδιαλακτικότιταν να αγονίσκυμες ενάντια σα διαστρέβλοσις τι αποχοπις, να αγονίσκυμες για το πραγματικον τιν αποχοπιν, πυ ζτιρίζετε απαν σο μίριαζμαν τι δυλίας σε γρύπας, σιν πιδιτιταν κε σο ποσον τι δυλίας ντο εκσοδέψτεν. Αδακα κι πρεπ να ανασπάλυμε το σίνθιμαν το VI Πανεδεζμικυ σινεδρίου τι σοβετι, πυ ίπεν:

„Οπιος περισότερον κε καλίτερον δυλεβ εκίνος θα περ κε περισότερον, όπος κι δυλεβ—τίδεν κιπερ“. Αφτα σιμεν, πος ι αποχοπι εν αποφασιστικον χτίπεμαν για τι

κιφίντες, τι τεμπελτές κε για τέκινος που αραέθνε να αχτάνε, για τέκινος που αγαπούν να χρισμοποιούν το κείνον τιν δυλίαν. Ατο, επιτέλους, σίμεν, πος εαν ο πριγάτα επίκεν τιν νόρμαν ενορίτερα ασιν προθεζμίαν, όλον το ίδιον θα περ τα εργατοιμέρες ντο αναλογύνατεν. Εμις έχομε τιύτα φάκτια ασιν πρακτικιν τι ανικαιάτικις σπορας το 1931 τι χρονίας. Παράδιγμαν, σο 10 τιν πριγάταν τι Αλεκσάντροβσκι κολχος „Γιγαντ Πιατιλέτκι“, Αζόφσκι ραγιον, εδόχτεν ναριατ για 8 ιμέρας 320 εχτ. κε για τατο εγράφταν για τιν πριγάταν 12 ιμεροκάματα.

Ι πριγάτα με το πλατιν σο σοσιαλιστικον τιν άμιλαν κε τιν μαχιτικότιταν ετελίσεν τιν σποραν όχι σε 8, αλα σε 6 ιμέρας. Ι δυλίατον σατίλτσικον για 6 ιμέρας εχτιμέθεν σε 12 εργατοιμέρας, διλ. σε τιύτον ποσον εργατοιμερον, όσον εχριάσκυτον να εφτάγνε σίμρονα ρε τιν νόρμαν σε 8 ιμέρας.

Χάρις σιν σοσιαλιστικιν άμιλαν κε τιν μαχιτικότιταν απαν σιν βάσιν τι αποκοπις ο πριγάτα αντι να σπερ 40 εχτάρια τιν ιμέραν (σίμρονα με τον πλάνον) έσπιρεν τιν ιμέραν 52 εχτάρια. Σε κάθις χαλκαν τι πριγάτας εγέντον ζακρεπιτ οριζμένον ποσον άλογα κε ινθενταρ, για τα οπια ο χαλκα φερ εφθίνιν. Χάρις σε τιύτον πρικρεπλένιαν σε 6 ιμερον δυλίαν κέτιχεν να τσακύτε κανέναν ινθενταρ, να χαλάυνταν τα χαμύτια να ρύζνε άλογα. Ι πριγάτα εδόχεν επίσιες χαλον πιότισαν δυλίας κίχεν ύτε έναν εκευκλυκ, ύτε έναν πρόπως.

¶ Πρεπ να ενθιμύμες, πος ο πιότιτα τι δυλίας σιν αποκοπιν έχι εκερετικον σιμασίαν. Μόνον ο αποκοπι επορι πολα αγλίγορα να ανιπζον, τιν πιότιταν τι δυλίας, γιατι εκι όπω κεν αποκοπι, εκι κεπορι να εν πολιςεβι-

χικον αγόνας για τιν πιότιταν τι δυλίας κε τι προτύχ-
τσιας. Αποχοπή, το οπίου κι λογαριαζ τιν πιότιταν, κεν
αποχοπή, αλα εν „ανέχδοτον“. Για να ανιπξύτε : πιό-
τιτα πρεπ να εφαρμόσετε το βράβεθμαν για το χαλον
τιν πιότιταν, κε να χεπεφτι εχτίμισι για το σσαλακλια-
εμένον τιν δυλίαν, για τάσσεχεμον τιν πιότιταν.

Ι ΔΙΑΤΙΠΟΣΙ (ΟΦΟΡΜΛΕΝΙΑ) ΤΙ ΑΠΟΚΟΠΙΣ

Πός να γίνετε οφόρμιτ : αποχοπή; Γιατατο κι χριά-
σσετε πολίπλοχον πυχαλτέριαν. Γιατατα χριάσσετε μό-
νον να γράφχετε : δυλία ντο εχτελίετε κε να μετατρεπ-
χετε σε εργατοιμέρας. Κάπια κολχόζια οσαν πίραν κι
μεταχιρίζχυνταν το δεκαίμερον το υτσιοτ τι αποχοπή,
αλα μεταχιρίζχυνταν το καθιμερύσιον. Αχα, ος παρά-
διγμαν, σε πίον φόρμαν απαν καθιμερνα γράφχετε :
αποχοπή σο Νοβο-Μαργαρίτοφρεκι κολχοζ „Βπερετ κομο-
νιζμο“, Αζόφσκι ραγιον:

Κάθαν ιμέραν ίστερα αφυ τελίτε : δυλία, ο τάπελ-
τσικον μετρα τιν έχτασιν τι επορας κε μαζι με τον
ζενερόι ιδοπια γιατατο τον καθέναν πυ εδύλεπτεν. Το
τάπελ αφυ γομύτε παραδόχχετε σιν πυγαλτέριαν με
τιν ένκρισιν τι πριγατιρ ότι παραδέχχετιατο καθος οτι
σίνφονα με τιν πιότιταν τι δυλίας ντο εγέντον.

Ι πυχαλτέρια εφτάι τα τελιοτικα ενγραφας τον
εργατοιμερον κε παραδιδ σον πολεβότον τάπελτσικον σιν
πριγάταν, ο οπίος γράφτ σιν ραστσέτναγιαν κνίσσκαν τα
εργατοιμέρας ντο εγένταν απαν σιν αποχοπιν.

Σο ταπελ-ναριατ : κολχόζνικι πυ εδύλεπταν ιπο-
γράψνε ότι επίραν τον λογαριαζμον. Ιστερα ασατο το

ΦΟΡΜΑ ΚΑΘΙΜΕΡΝΥ ΥΤΣΟΤΙ ΤΙ ΑΠΟΚΟΠΗΣ

**Ιπογραφή για τιν πλιρομη
τη λογαριαζμη**

Καθημερινού υτσιοτ τη αποκοπής	Τελιοτικού ενγραφή των εργατοιμέρων Προσθίκι για το καλον την πιότιταν κε για το με του χερον την εχτέλεσιν Εχπτοσι για τ'άσσκεμον την πιότιταν κε την μι εχτέλεσιν με του χερον τη δυλίας Ιαξια τη δυλίας σε εργατοιμέρας Το όλον εχτελέσταν	
Ακια τη μονάδα τη εργασίας σε εργατοιμέρας	Εχτέλεσι τη δυλίας	
Επιδημητον δυομαν κε	Αρ. τιλένχι βιβλιαρίου παραγονο- μηνον	
	Αρ. με την σιράν	

τάπελ παλ οπις σο τημίαν τι λογαριαζμού, το οπίον γραφ τα εργατοιμέρας σο προσοπικον τον λογαριαζμον τι κολχδζνικον. Οπος φένετε ασατο το παράδιγμαν το υτισοτ τον εργατο-ιμερον κι χριάσσετε ιδιέτερον εγρα-
χοσίνιαν. Ολεν : δυλία εν σο απλον τον λογαριαζμον, κε σιν επιθιμίαν αποφασιστικα να γίνετε αγόνας για τιν εφαρμογιν τι αποκοπις, που εν έναν ασα δινατα τα μυχλος για το δινάμομαν τεμέτερον τι σοσιαλιστικο τομέα τι αγροτικις ιχονομίας κε το πλέον δινατον χτίπερμαν ενάντια σα κυλάκικα τα απόπιρας να δίγνε πατσαρους σα κολχδζια.

Ι ΑΠΟΚΟΠΗ ΔΙΝΑΜΟΝ ΤΑ ΚΟΛΧΟ- ΖΙΑ, ΑΝΙΠΣΟΝ ΤΙΝ ΙΚΟΝΟΜΙΚΙΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΝ ΤΙ ΚΟΛΧΟΖΝΙΚΙΣ ΑΓΡΟΤΙΑΣ

Οπιος δυλεθ καλίον κε περισότερον, εκίνος καλι-
τερεθ τιν ιχονομικιν τιν κατάστασιν-ατ, όπιος ακυρ τα λόγια τυ κυλακ κε γίνετε κιφίνας ερτάι τεμπελύκια γιά-
χοτ όλος διόλο κι θελ να εφτάι τιδεν, τιδεν κι θα περ
γιάχοτ θα πλιρύτε κάμποςσα φορας ολιγότερον, παρόσον θα εκόρνεν να επέρνεν αν θα εδύλεθεν καλα κε ενερ-
γιτικα.

Εμις έχομε αρχετα ιποδιγματικα φάκτια, τα οπια
χαρακτιρίζεν τιν ανίπτοσιν τι ιχονομικις θέσις τι κολ-
χδζνικιον σ' εκίνα τα κολχδζια, όπου έμπεσεν ο αποκο-
πι. Τιν μελέτιν ντο επίκεν το Μαικόπεκι ραικολχοζσο-
γιυζ για τα έσοδα τι κολχδζνικιον κε τι μονονικοχίριδον
τι στανίτσας Γιαγίνσκοι δικ τα ακόλυθα αποτελέζματα:

Ο κολχόζνικον τ' απινεθι τι στανίτσας, Μαιπορότα Τίχον Αρανάζιεβίτς, έχι 6 ανθροπς κατάλιλυς για δυλίαν. Ονταν έτον μονονικοκίρτς, κε ίχεν 12 εχτάρια χοραφ, επέρνεν έξοδον 745 ρύβλια, μαζι με τα άλα τα κέρδη που επέρνεν οι πρόμισλας οι τενεκετσίς. Σο κολχος ίχεν για 6 νοματ κατάλιλυς για δυλίαν 414 εργατοιμέρας—372 ρύβλια κε ασα πρόμισλας 680 ρύβλια, το όλον 1.042 ρύβλια. Αφτο σιμεν ότι αφι εεέθεν οι κολχος ο Μαιποροτ, το έξοδον-ατ επερίσεπσεν ασα 755 ρύβλια έος 1.052ρ.

Κε αφτο όταν τα 6 μέλι τι ικογένιας εδύλεπσαν μόνον 414 εργατοιμέρας, διλ. κατα μέσον όρον ο καθένας επίκεν μόνον 69 εργατοιμέρας, τον κερον που το κανονικον ι ναγρύζκα οι ραγιον σ' έναν χρόνον εν 250 εργατοιμέρας ζον κόλχοζνικον.

Εαν όλια τα κατάλιλα για τιν δυλίαν μέλι τι κολχόζνικο Μαιπορότα εδύλεβαν όπος έπρεπεν, απότε θα επίναν 1.500 εργατοιμέρας θα ίχαν 1.350 ρύβλια έσοδα κε εχτος ατο οι πρόμισλας θα εκέρδιζαν 300 ρύβλ. κε το όλον 1.650 ρύβλια.

Εδγεν το ερότεμαν γιατι κεγίνυσαν ναγρυζιτ οι κατάλιλι για δυλίαν κολχόζνικι ασ' οσπιτ τι Μαιπορότα; Φος φανερον δχι γιατι οι κολχος κέτον δυλίαν. Το εναντίον δυλίας οι κολχος έσαν αρκετα. Σο Γιαγίνσκι το κολχος εκεστίας που κεπρόφτασεν το τσικέλιζμαν (κέσαν εργατικα χέρια) κάμποσα εκατοντάδας εχτάρια κυλιέρας εχάθαν. Κι όλεν ι ετία εν, στο ότι κε ο ίδιον ο Μαιπορότας κε τα κατάλιλα για δυλίαν μέλι τι ικογένιαςατ με κριάδαν εδύλεπσαν με τεμπελοζίνιαν, αγαγιατι κεπίκαν τα εργατοιμέρας-ατουν.

Για να αποδικνύομε ατο ας πέρομεν άλον κολχό-
ζυγικον ασο ίδιον το κολχος του Τιαντσένχο Ι.Φ. πυ ασα
πέντε πισιχας μόνον : τρι εν κατάλιγι για δυλίαν. Το
έσοδον τυ νικοχιρίου τι Τιάντσενχο πριν να εμπεν οο κολχος
έθγενεν ζε 327 ρύβλια. Κε οο κολχος το έσοδον-ατ
εκσέβεν ος 510 ρύβλια. Τα τρια κατάλιλα για δυλίαν
μέλι τι ιχογένιας-ατ εδύλεπεν 500 ιμέρας κε επίρεν
450 ρύβλια (χορις άλα έσοδα). Κατα μέσον όρου ζε
κάθε κατάλιλον για δυλίαν ρύζνε 167 εργατο-ιμέρας.

Εαν παραβάλομε το νικοχιρίου τυ κολχόζικυ Μαι-
πορότα κε Τιαντσένχο θα εβρίκομεν πος ζον κάθε κατά-
λιγον για δυλίαν τι Μαιπορότα ρύζνε 69 εργατοιμέρας
κε σι Τιάτσενχο 167 εργατοιμέρας.

Τρια κατάλιλα για δυλίαν μέλι τι κολχόζνικυ Τιά-
τσενχο επίραν οο μίραζμαν τον εσόδον 450 ρύβλια, κε
5 κατάλιλα για δυλίαν κολχόζνικι τι Μαιπορότα επίρεν
μόνον 372 ρύβλια.

Αφτα τα φάκτια μίαν κιάλο επικιρόνε, πος „όπιος
περισον κε καλίον δυλεβ εκίνος περ κε περισον“. Κιατο
πρεπ να κρύι ζο νυν τι κάθε κολχόζνικυ, γιατι ατόρι
ι κυλακ, ι ποτκυλάτσνικι, ι κιφίνες, ι τεμπελ, ι ρβατσι
προσπαθυν να εμποδίζνε τιν αποχοπιν, το οπίον τάχα-
τες χιροτερεβ τιν ιχονομικιν θέσιν τι κολχόζικις αγρο-
τιας. Ι πίρα τον καλίτερον κολχόζνικον κρύι απαν ζο-
μυντζυρ όλια τα κεβεζελύκια τι κυλακίον. Ατο ι πίρα
αποδικνιζ, πος ι εμπρολατ ι κολχόζνικι, πυ πραγματι-
κα όχι μόνον αγονίζκυνταν για το ποσον, αλα κε για
τιν πιότιταν τι δυλίας χορις αμφιβολίαν ανιπέσονε το
ιχονομικον τιν κατάστασιν όχι μόνον τι κολχόζι-ατυν
γενικα αλα κε κεντι τετινέτερον.

ΝΑ ΔΙΑΔΟΧΚΕΤΕ Ι ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΜΙΛΑΣ ΣΑ ΚΟΛΧΟΖΝΙΚΑ ΤΑ ΧΟ ΡΑΦΙΑ

Ι αποκοπή δι το μινχίν να αναπτίετε πολα φαρδέα
ι σοσιαλιστική άμιλα κε ι μαχιτικότιτα. Το καθιμερίνον ι
δυλία κε το μίραγμαν απαν σιν πισιχιν ενιύνεν οπις τιν
ανάπτιχσιν τι σοσιαλιστικης άμιλας. Το ενάντιον ι απο-
κοπή ανιπέον τιν σοσιαλιστικην άμιλαν σε ιπσιλότερον επί-
ποδον για το καλίτερον τιν πιότιταν τι δυλίας διμιυργα
σινθίκας για το πλέον γλιγοροτον εγρίκεμαν τον βάσεον
τι σοσιαλιστικης σχέσις σιν παραγογήν.

Ο ε. Γιώρχιν σο Πανεινδεζμικον τιν σοβεσσάνιαν
τον κολχόζνικον για τιν εργασίαν ίπεν:

„Ολεν το σίστιμαν τι οργάνοσις τι εργασίας σα κολ-
χόζια σιν πρότιν σίραν πρεπ να χτίετε απαν σιν
βάσιν τον σοσιαλιστικον μεθόδον. Ι κολχόζνικι με-
ρικον κολχοζίον πρεπ να ιποστιρίζεται κε να δέχ-
κυνταν τιν προτοβυλίαν τον κολχόζνικον άλον κα-
λίτερον κολχοζίον. Πρεπ να προσελκίνυνταν ολ ι
κολχόζνικι σιν σοσιαλιστικην άμιλαν κε σιν μαχιτικό-
τιταν. Ατα τα φόρμας τι εργασίας θα ίνε το κα-
λίτερον ι απάντισι σο κυλάκικον το βρετίτελτβο
σα κολχόζια.“

Το ανικιάτικον ι σπορα σα το 1931 τι χρονίας
δικνιζ ποσ σα κολχόζια, όπου άλια τα δυλίας με τον κε-
ρον επέρασαν σιν αποκοπιν, επερίσεπτεν πάρα πολα ι
ενεργιτικότιτα τι κολχόζνικον, φαρδέα εδιαδόθεν ι σοσι-
αλιστικηκι άμιλα σα κολχόζικα χοράφια.

Διαφόροι ιδον ήνε τα φόρμας τις σοσιαλιστικις άμιλας.

Εφτάγηνε άμιλαν ο κολχόζινικον με τον κολχόζινικον, η πριγάτα με την πριγάταν, το κολχοζ με το κολχοζ, το ραγιον με το ραγιον κ.τ.λ.

Αχα ντο σινφονιτικα για τιν σοσιαλιστικιν άμιλαν ππογράφταν σε 8 πριγάτας τι Σεμιπάλκοφσκι τι κολχοζ „Τρυτ Ιλιτσα“ Αζόφσκι ραγιον.

ΣΙΜΦΟΝΙΑΤΙΚΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΝ ΔΜΙΑΩΝ

26 ΜΑΡΤΙ 1931 ΤΙ ΧΡΟΝΙΑΣ

Εγο, ο κολχόζινικον Ιβανένκο Μαρτζέι, κιρίτο το εαφτομ υτάρνικον κε απαν σιν σοσιαλιστικιν άμιλαν προσκαλο τον σ. Ιβανοβ Μιχαϊλ για τα εκσις:

1. Το προι με τον κερον να εβγένομε σιν δυλιαν.
2. Αλιγορα να ζεβγύνταν τ'άλογα κε με τον κερού να πάμε σο χοραφ.
3. Να δίκομε καλον κε προφιλαχτικον σχέσιν σ'άλογα κε τα μιχανας.
4. Να υπερεχτελύμε τα νόρμας τι βίρωποτκας σο ποσον κε σιν πιότιταν.

Χάρις σο φαρδιν τιν σοσιαλιστικιν τιν άμιλαν το 8-ον η πριγάτα έδικσεν πραματικα πολιτεεβίκικα τέμπα δυλιας, αψυ επέρασεν όλα τα πριγάτας τι Σεμιπάλκοφσκι

κολχού. Σα πρότα τρία ωμέρας τι σποράς το 8-ον : πριγάτα επυρμυχλάεπεν 112 εχτάρια, αντι 84 σίμφωνα με τον πλάνον, κε έσπιρεν 97 εχτάρια αντι 84 σίμφωνα με τον πλάνον. Το 8-ον : πιγάτα εχτέλεεν το πλάνον τι σποράς δίο ωμέρας ενορίτερα, αφού έδικεν καλον πιότιταν δυλίας.

Το λενινιστικον : σοσιαλιστικι αμιλα περιλαμβαν ίσον ντο πάι νέα χιλιάδες κολχόζνικον. Ι έχλισι τέργατίον τι εργοστασίου τι Τύλας αρ. 1 σύλτες τέργατες κε τι εργάτριας τι ΕΣΣΔ, σόλτες τι κολχόζνικυς κε κολχόζνιτσας εειντάραχεν όλια τα κολχόζνικα μάζας τι Σοβετικις Ενοσις. Σατο τιν έχλισιν : εργατ τι Τύλας έγραπταν:

„Εκετεν εεις πος σάφτο το χρόνον απες πρεπ να βάλομε σιν ενέργιαν 518 εργοστάσια κε ζαδότια, έκετεν εεις, πος σάφτο τον χόνον απες εμις πρεπ νάνιγομε 1.040 νέα μιχανο-τραχτορικα σταθμος. Νυγίτεν γιατατα τα αριθμος τον μεγάλον νικον. Ι σιμασία αφτον τον αριθμον ιδιέτερα χρυγ σο ματ, εαν θα πέρομε ιπόπειν, πος απες σα 4 περαζμένα χρόνια, ασο 1927 οσ το 1930, εμις έβαλαμε σιν ενέργιαν νέα καθιδρίματα 323, κε σο 1929 τι χρονία εμις ήχαμε έναν μόνον μιχανο-τραχτορικον σταθμον“.

Ι εργατ τι Τύλας σο δέφτερον τιν επετιρίδαν τι σοσιαλιστικις αμιλας επρότιναν να δίκυμε τα επιτιχιασεμυν κε να κιρίτομε πρόσχλισιν νέον υτάρνικον σα εργοστασία, σα ζαδότια κε σα κολχόζια.

„Εμις προτίνομε, — έγραπταν : εργατ τι Τύλας — να φέρομε υς τον κάθη εργάτεν κε κολ-

χόζνικον τα αριθμούς των γιγάντιον επιτιχιον, για να εκσερ καθένας, πως τυ κάχυ κεκοδέφτεν από-
σον δίναμιν κε ενέργιαν. Τα καρδιακα τα σισορέψιε-
σμον εμις κ'εκσόδεπςαματα σον αέραν, αλα εκσό-
δεπςαματα για να χτίυνταν νέι δινατι γίγαντες
τι σοσιαλιστικις βιομιχανιας κε τι σοσιαλιστικις
γεοργιας. Ας κρεμάυνταν σα δρόμια τι πολιτιας,
σα θέατρα, σα κινοματόγραφυς, σα κλύπια, σα
εργατικα τα καζάρμας, σα κόκινα τα γονιας, πλα-
κάτια κε διαγράμματα πυ ζογραφιζε τιν ικόναν τι
νίκιες-εμιος.

Αφτα τα αριθμος—518 κε 1,040 πρεπ να εκσέρ-
νατα τα πεδια κε ι γινεκ τέργατιον, ι κολχόζνικι
κε ι κολχόζνιτσες, ι μεσέι κε ι ερτοχι—ι αβριαζη
κολχόζνικι. Αφτα τα αριθμος πρεπ να άφτνε νέον
ενθυσιαζμον σα καρδιας-εμιον, να ριζόνε σε κάθε
εργαζόμενον δινάρις κε τόλμιν για νέα νίκας. Εμις
προτίνομε για το χατιρ τον νέον καθιδριμάτον κε τον
νέον μιχανο-τραχτορικον σταθμον να κιρίταιεν
στρατολογίαν υτάρνικον ονόματος 518 κε 1.040.
Ας εμπένε σιν σοσιαλιστικιν άμιλαν νέι χιλιάδας
υτάρνικι για το χατιρ κάθε νέυ καθιδρίματος σο
δέρτερον τιν επετιρίδαν τι σοσιαλιστικις άμιλας.
Ας φένταν νέα χιλιάδες υτάρνικον κολχόζνικον κε
κολχόζνιτσες για το χατιρ κάθε νέυ μιχανο-τραχτορικυ
σταθμο.

Ατο θα δίμας 1 εκατομίριον 200 χιλιάδες ανθρωπος
νέον στρατον μαχιτάδον ραπότνικον τι σοσιαλιστι-
κις γεοργιας.

Με αξινίθιστον ενθυσιαζμόν ενχαλιάσταν ο εργατής και ο χολχόζνικη τιν πρόσκλισιν τ' εργατίον τη Τύλας.

Σον Βόριον Κάρκασον κεβρίετε ώτε έναν χολχόζ, που να μη απάντισεν για τιν οργάνοσιν νέον πριγάτον για τιν νίκιν τι σιμπαγις χολεχτιβικις σπορας. Ι έχλισε εργατίον τη Τύκας εγέντον νέον μοχλος για διάδοσιν τι σοσιαλιστικις άμιλας σα χολχόζικα χοράφια. Ι χολχόζνικη τι αρτελι „Λένινσκι Ζαβέτ“, Πριωχοδέτσκι ραγιον, εκίρικαν τον εαφτόν-ατυν υτάρνικον χολχόζ. Σο γράμματυν, ος απάντισιν σιν έχλισιν τον προλετάριον τη Τύλας έγραπταν:

„Εμις πρότι σο ραγιον ετελίοσαμε τιν σποραν σε έδαφος 2.700 εχτάρια κε εδόχαμε προαπαντίτικον πλάνον — σε 900 εχτάρια, αφυ φαρδέα εδιάδοσαμε τιν σοσιαλιστικιν άμιλαν κε τιν μαχιτικότιταν.

Ερχίνεσαμε τιν στρατολογίαν νέον υτάρνικον ονόματος „518 κε 1.040.“ Αφυ επερίλαβαμε τα 97 τις εκατον τον νικοκιρίον τις στανίτσας, ιποχρεύμες σ' αφτο τον χρόνον ασα 20 χιλιάδες εχτάρια τι σποράς-εμψυν να δίγομε σο χράτος 700 χιλιάδες πύτια, διο φορας περισσον ασο περαζμένον τον χρόνον. Αφυ επέρασαμε σιν αποχοπιν, κε εφιάμε με τα σοστα σοσιαλιστικιν άμιλαν, ιπερεχτέλεσαμε τα νόρμας σι βίραποτκας τι Κραικολχόζογιωζι. Τα νόρμας επερίσεπταματα 25· τα εκατον σίμφονα με τιν θέλισιν τι εμπρολατίον τη χολχόζνικιον.

Προσκαλύμε ολτς τι κολχόζνικυς τι Σοβετικις Ενο-
σις να πέρνε παράδιγμαν αζο πολιτεινικον τιν
έκλισιν τον προλετάριον τι Τύλας“.

Αχα πος επίκεν απάντισιν σι εργατς τι Τύλας τε
5-ον ι πριγάτα τι Νοδο-Μινσκι αρτελ. Ι πριγάτα απε-
τάθεν με γράμμαν σ' ολτς τι κολχόζνικυς το Βόριυ Κάφ-
κασ, όπου έγραπτεν:

„Τα ιμέρας τι Πάσχα κιρίτοματα μαγιτικα ιμέρας
σιν δυλίαν τι σπορας. Ι κυλακία προςπαθι να προπογαν-
δίζ-μας κε να κάθυμες σο σπίτια, να πάμε σο παπα-
δίκον το προινον τιν λιτυργίαν, κε με τατο να χάνομε
τα πολίτιμα τα ιμέρας, τα οπία λίνε τα χρονιάτκα τα
έσοδα τι κολχοζι κε το χράτυς. Σατο τιν προδοκάτιαν
τι κυλακίας εμις κι πάμε.

Εκτος ατο εμις ιποχρεύμες:

— Τα νόρμας τι δίραπτοκας κάθε κολχόζνικυ
να εψτάνε τα νόρμας τον υτάρνικον, να περιεέδην τα
ζατάνιας τι αποκοπις.

— Ιποχρεύμες με προαπαντιτικον πλάνον να
περιεέδομε κατα 25 τα εκατον τα ζαγατόφκας τι μεγά-
λο τι διι.

— Δίγομε ιπόσχεσιν σο δέφτερον το χβαρταλ να
μαζέβομεν χριματικα μέσα κατα 20 τα εκατον περισ-
τερον τι ζατάνιας.

— Να οργανόνομεν γαλατο-εμπορικον φέρμαν απο
300 κιφάλια.

— Ος 1-ι μαιν να λιχβιτάρομε τιν αγραματο-
σίνιαν.

— Τιν σποραν να τελιόνομεν σιν προθεζμίαν.

Ακόμαν ιποχρεύμες σα 10 ημέρες απεις να τελιώνετε το δέφτερον τιν περίοδον τι επόρας.

Αχα πως εμις απαντύμε σιν πρόσχλισιν τ' εργατίον τι Τύλας. Προσκαλύμε ολτες τι χολχόζνικυς τυ Βόριο Κάφκασυ:

Εμπάτεν σιντροφι, σα γραμας τυ ένδοχου στρατου τον υτάρνικον! Κιάλο δινατα πολεμέστεν για τιν νίκιν τον πλάνον τυ 3-ο αποφασιστικυ χρόνυ τι πιατιλέτκας.

Ετον τρόπος να φέρομε παρα πολα έχλισις για το ένδοχου τιν πρόσχλισιν τον προλετάριον τι Τύλας. Εκατοντάδες χιλιάδες χολχόζνικι κε χολχόζνιτσες εμπένε σα γραμας τον υτάρνικον τι σοσιαλιστικις άμιλας.

Το λεινινιστικον ε άμιλα, πυ εν το δοκιμαζμένον ε μέθοδος τι χομυνιστικις δυλίας επερίλαβεν εκατομίρια εργαζόνενως. Το πρόβλημαν τον χομυνιστικον οργανότεον, τι σοβετίον, τι χομσομολι εν να στέκνε επι κεφαλις τυ ενθυαιζμο τον μάζον, να μετατρέπνε όλια τα χολχόζια το Βόριο Κάφκασυ σε υτάρνικα τάγματα αγονιστάδον τι σοσιαλιστικις γεοργίας.

Τα χολχόζια έμπεισαν σο αποφασιστικον τον δρόμον για να διναμόδην τα γραμάς-ατυν, απαν σε νέα, προτοφανι σον χόζμον, σοσιαλιστικα φόρμας τι εργασίας. Το χρέος κάθε χολχόζνικυ, κάθε χομυνιστο κε χομσομόλο εν να αγονίσκυνταν κιάλο αποφασιστικα για το γενικον τιν γραμιν το χόματος πυ οδιγα σο τελιοτικον τιν εχτέλεσιν τι σιμπαγις χολεχτιβιζάτσιας κε απαν σ' ατο τι εχμιδένισις τι χυλάκικις τάχσις, για το χτίσιμον τι φυνταμεντι τι σοσιαλιστικις ιχονομίας σον 3-ον αποφασιστικον χρόνον τι πιατιλέτκας.

Ι επίθεσι το σοσιαλιζμό σ' όλου το μέτοπον πράκτη: το λιξαρμένον τιν αντίστασιν τι εκμιδενιζόμενης κυλακίας, προσκαλ: άκρων το ταχείχο αγόνα. Ο ταχείχον ο εχθρον προσπαθ: να εμποδίζε το γιγάντιον το σοσιαλιστικον τι χτίζεμον. Ι λαχεδεσ-ατυν : οπορτονιστε πυρετηρίζε για τα αβάσταχτα τέμπα, πω επέρεν το κομινιστικον το κόμαν. Ι πολεσεβήκι εντόκαν καταχέφαλα τα απόπιρας όλου τον φίλον τι κυλακίον πω εμποδίζε τιν νίκιν το σοσιαλιζμό. Ι πίρα τι ιροικις δυλίας τι εργατικις τάκσις κε τι εργαζομένις αγροτιας, πω χτίζε αφκα σιν καθοδήγισιν το λενινιστικο κόματος τιν σοσιαλιστικιν κινονίαν εδιέπειρσαν όλια τα επιβεβεόσις τι τουσμανίον-εμον για τα αβάσταχτα τέμπα ντο επάρθην.

Εμις ακλόνητα πάμε με τον δρόμον ντο έδικσεν ο Λένιν.

Εμις με θάρος τερύμε εμπροστα, καταστρέφοντας αλιπητα τι τακσικυς εχθρους.

Εμις χτίζομε δινατυς γίγαντας τι βιομιχανίας τα μεγαλίτερα φάμπρικας τι σιταρι τα συρζόξεια.

Εμις μετασχιματίζομε το πρόδιν μικρον ταγνισμένον νικοκιρίον σιν βάσιν τι κολεχιθιζάντιας.

Εμις έμπειραμε σιν ζόνιν τυ σοσιαλιζμυ.

Ο σοσιαλιζμος νικα.

ΔΟΗΝΩΝ
ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ТИМІ 15 КАП.

ЦВНА 15 коп.

ΔΚΔΔΗΜΙΑ

ΔΟΗΝΩΝ